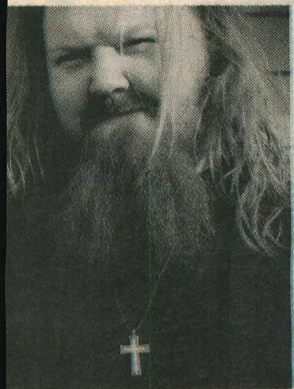

Utopia

Studentavisa i Tromsø • 22. april 2009 - 5. mai 2009 • Nr. 7 - Uke 17 - 19 - Årgang 34 • www.utopia.no

PORTRETET

Eirik Junge Eliassen om gudetroen, narkosjuka og sykehuskøer. Den tidligere skuespilleren studerer til å bli prest, og ble nylig ansatt som ny redaktør i gateavisa Virkelig.

KULTUR SIDE 18-19

REISEBREV

Spania er visstnok mer enn bare Charterferie. Heidi og Irina fikk oppleve et Spania de ikke hadde forventet. I Barcelona fant de storslått arkitektur og mannfolk som ikke så ned i bakken.

KULTUR SIDE 24-25

NY STUDENTRADIO

Kjersti Hellesøy (bildet) er én av studentene bak ny studentradio i Tromsø. Første sending blir 1. mai. Nå søker radioen etter flere frivillige med interesse for alt fra musikk til politikk.

NYHETER SIDE 13

Neste kull kan bli

Side 2, 4 og 5

HUSLØSE

BEKYMRET: Line Solberg Dolmen (t.v.), Geir Backe Altern og Heidi-Anett Haugen. Foto: Marius Hansen

kunstakademiet

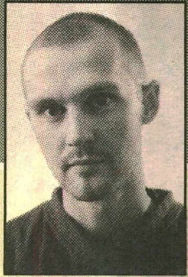

PS portalen
<http://ps.uit.no>

Fordi du ikke bare er student,
men også menneske

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø. Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere sosiale, psykologiske og eksistensielle spørsmål. Logg deg inn på <http://ps.uit.no>

LEDER

RUNE S. ALEXANDERSEN, NYHETSREDAKTØR

Prøvekaniner for ledelsen

Er det tilfeldig at studentene ved to av de nyeste studietilbudene i Tromsø sliter med noen av de samme barnesykdommene?

I denne utgaven av Utopia kan du lese om flygerstudentene (side 6 – 7) som måtte dra til Sverige for å få luft under vingene. Du kan også lese om kunststudentene (side 4 – 5) som frykter at de må utøve kunsten sin hjemme. Luftfartsfag mangler penger til både fly og flygetrening på Bardufoss. Kunststudentene mangler permanente lokaler med plass til de nye studentene som kommer til høsten.

Er det tilfeldig at studentene ved to av de nyeste studietilbudene i Tromsø sliter med noen av de samme barnesykdommene?

Det er fristende å svare nei på det spørsmålet. Spesielt etter å ha lest utsagnet til assisterende universitetsdirektør Britt Elin Steinveg (tidligere høskoledirektør) i dagens Utopia. På spørsmålet om det er forsvarlig å starte opp en utdanning uten å ha lokaler på plass, svarer hun at "å opprette studier er eneste pressmiddel i forhold til Staten". Alternativet, ifølge Steinveg, ville ha vært en by uten kunstutdanning.

Den samme argumentasjonen kjenner vi igjen fra debatten rundt Luftfartsfag. Rektor Jarle Aarbakke ved Universitetet i Tromsø (UiT) har ved en rekke anledninger kringkastet at pilotutdanningen er hjerdebarnet han alltid har ønsket seg. I høst ble barnet behørig feiret og døpt, men foreløpig har babyen tatt sine første steg mer på tross av enn på grunn av foreldrenes tilrettelegging. Kunnskapsdepartementet har i Utopia gått så langt som å hevde at det var uforsvarlig å føde barnet. Nå er barnet sendt til den snille onkelen i Sverige på ubestemt tid, da foreldrene ikke har midler til å underholde det.

Hvor er barnevernet? Pilotstudentene har så langt vært prøvekaniner for ledelsen. Nå ser det ut til at det samme dessverre kan ha skjedd med kunststudentene. De to eksemplene stammer fra to forskjellige høyere utdanningsinstitusjoners ønske om å legge prestisjestudier til Tromsø. Prestisjestudier for hvem? For byen eller lederne selv?

Nå har Høgskolen og Universitetet giftet seg. Utopia håper at de tenker seg om to ganger før de føder et nytt prestisjebarn.

Lite action på årets valgdebatt

KOMMENTAR

Tekst: Caroline Lang
Foto: Tor Farstad

Svake argumenter, gjentakelser og lite uenighet var det som preget årets valgdebatt på Driv onsdag 15.april. Valgkampargumentene var godt innøvde, men de uerfarne listetoppene stotret og lirket av seg de mest diffuse svar på spørsmål fra salen. Det hele var egentlig ganske latterlig. Ved kjernesporsmål fra ordstyrer Tor Arne Morskogen var enigheten stor og motargumentene få. Man ruslet tilnærmet knirkefritt gjennom kveldens temaer, som bestod av blant annet resirkulering av fjordårets valgflask: kaffebar på campus, årets "store" uenighet: radikal kjønnskvolter, busspriser, internasjonalisering, tilrettelegging for handikappede, og ønsket om fusjon mellom StL og NSU.

Men det er ikke rart at det blir vage svar og mangelfull retorikk når hele panelet består av en samling uerfarne studenter som har fått et crashkurs i studentpolitikk, og som på forhånd har avtalt å ikke slenge dritt. Selvfølgelig er det

en styrke mellom partiene at de kan diskutere uten å ty til drittkasting, likeså er det en svakhet når man kommer til selve debatten. Er man redd for å komme med utfordrende spørsmål og svare med kraftfulle og effektive argumenter, kommer man ikke langt. Hva er poenget med en debatt som ikke trekker opp motstanderens svakheter, slik at man kan få en avklaring på om det kun ligger dårlig formulering bak, eller om motpartiet er fult av hull og svada?

Er det disse vi vil ha til å representere oss utad? Er disse uerfarne listetoppene det eneste alternativet? Vi kan og bør kreve mye av Studentparlamentet. Det er et stort ansvar å sitte i Arbeidsutvalget, og det vi må huske er at de har stilt til valg for å komme i den posisjonen og burde derfor også være kompetente nok til å lede og stå opp for interessene til de 7000 studentene.

Uansett alternativ: sjekk hva de forskjellige listene vil jobbe for å få gjennomført før du stemmer på det partiet som gir bort den beste sjokoladen.

Ansvarlig redaktør
Caroline Lang
caroline@utopia.no

Nyhetsredaktør
Rune S. Alexandersen
rune@utopia.no

Kulturredaktør
Gaute Beckett Holmslet
gaute@utopia.no

Layoutansvarlig
Tonje Helen Karlsen
Tonje@utopia.no
Julia Zazhigina
Julia@utopia.no

Fotoansvarlig
Marius Hansen
marius@utopia.no

IT-ansvarlig
Stefan Amlie
stefan@utopia.no

Redaksjonen
Eirik Hovde Bye
Gry Luke Mugerud
Helene Skjeggstad
Ingeborg Henriksen
Ingrid Melvær

Ingvild Ludvigsen
Jens Kielland
Joke Verwaard
Kjersti Hellesøy
Line Johanna Hanøy
Magnus Ø. Ormaasen
Mariann Strand
Natalie Godeseth
Steward Håseth
Tor Farstad

Utopia
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø
Telefon: 776 45 901
Telefaks: 776 45 199
www.utopia.no
redaktor@utopia.no

Ga opp god forretningsidé

Fysikkstudent Ørjan Hoyd Vøllestad søkte om støtte for IT-ideen "Ditt nabolag", men ga opp etter møtet med Innovasjon Norge. Nå har Tromsø kommune suksess med en idé i samme gate.

I juni i fjor søkte UiT-student Ørjan Hoyd Vøllestad om støtte fra Innovasjon Norge. Med tanken om en nettbasert feilmeldingstjeneste for nærmiljøet, håpet Vøllestad å få støtte til videreutvikling av ideen sin: "Ditt nabolag". Etter å ha presentert ideen sin, fikk Vøllestad beskjed om selv å legge frem ideen sin for markedet. Han endte til slutt opp med å gi opp konseptet sitt, etter å ha følt en mangel på støtte fra Innovasjon Norge. I år lanserte Tromsø Kommune sin nye nettside: "Gata mi". Konseptet ligner Vøllestad sin ide, og nettsiden blir betraktet som en suksess. Er det blitt for vanskelig å få støtte fra Innovasjon Norge?

Ideen

– Ideen om nettsiden blomstret opp her hjemme i Kroken Sør, der et av busstoppene hadde et defekt elektronisk bussrutesystem over en lengre periode, sier Vøllestad.

– Da fikk jeg en idé om en nettjeneste som kunne omfatte mangler i nærmiljøet, der folk kunne sende inn feilmeldinger med bilde til forskjellige kommunale instanser, legger han til.

Vøllestad utviklet en skisse over funksjonene til ideen sin og tok kontakt med Innovasjon Norge. Samtidig fikk han høre fra flere hold at nettsiden virket som en god idé.

– Jeg la frem ideen min, men de på Innovasjon Norge virket tungroddede. Jeg fikk beskjed om å ta kontakt med de gjeldende instansene og sjekke rundt i flere byer. Dette måtte jeg gjøre på egenhånd. Jeg hadde egentlig trodd at det var slik at man skulle få litt hjelp i de første fasene til å ta konseptet videre til en forretningside, utdyper Vøllestad.

Men slik gikk det altså ikke. Vøllestad forhørte seg med de forskjellige instansene, men ble møtt med en lignende holdning av dem.

– Da jeg fikk en slik respons, endte jeg opp med å tenke at det var en dårlig idé. Derfor la jeg tanken fra meg, sier han.

Ny nettside-suksess

Tromsø Kommunes nettside "Gata mi" er funksjons- og innholdsmessig svært lik Vøllestad sin idé. Inspirasjonen var hentet fra England. Nettsiden som har mottatt en stor mengde publisitet, blir betraktet som en suksess.

– Det er jo artig med en bekreftelse på at tanken om en slik nettside var en god idé, mener Vøllestad.

– Men jeg synes det er rart at Innovasjon Norge skulle være så tungroddede i forhold til denne ideen, sier han.

I utgangspunktet positiv

– Tradisjonelt sett er vi tilbakeholdne med å gi støtte til etableringer på nett, sier Inger Haug, saksbehandler i Innovasjon Norge.

– Vi har hatt en del forsøk på det tidligere, og det viser seg at det kreves en god del ressurser for å kunne gjøre seg synlig på nett, legger hun til.

Innovasjon Norge hadde et møte med Vøllestad, stilte seg i utgangspunktet positiv til ideen hans, og fant konseptet interessant. Derfor ble Vøllestad anbefalt å ta kontakt med aktuelle kunder for kunne slå fast etterspørselen til en slik nettside i markedet.

– Det er viktig å starte med å forankre ideen i markedet. Derfor anbefaler vi søkerne våre å undersøke markedet og sjekke om ideen er kommersialiserbar, fortsetter Haug.

I tilfeller hvor søkerne har problemer med å nå ut til de eventuelle kundene, tilbyr Innovasjon Norge støtte til markedsundersøkelser.

– Vi som sitter som saksbehandlere har ikke anledning til å være med søkerne ut i markedet, de er selv ansvarlige for å selge ideen sin til kundene, sier Haug.

– Det er du som gründer som er ansvarlig for å selge prosjektet ditt. Det vi kan tilby i tilfeller hvor søkeren har problemer med å henvende seg til de eventuelle kundene, er støtte til å gjennomføre markedsundersøkelser, avslutter Haug.

Tekst: Mariann Strand
mariann@utopia.no

Foto: Privat

SAVNET MER STØTTE: Fysikkstudent Ørjan Hoyd Vøllestad ved Universitetet i Tromsø opplever nå at Tromsø kommune har suksess med en idé han lanserte for Innovasjon Norge i fjor sommer. Den gangen følte han at han fikk for lite hjelp..

Trykk
Nr1 Trykk Tromsø
ISSN: 0806-9611

Pressens faglige utvalg
(PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske

spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22405040
Utopia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale,

oppfordres til å kontakte redaksjonen. Utopia utgis med støtte over semesteravgiften hver 14. dag med et opplag på 4000 eksemplarer.

Si din mening
Kronikk maks 5000 tegn inkl. mellomrom.
Kommentar maks 3000 tegn inkl. mellomrom.
Debattinnlegg maks 2500 tegn inkl. mellomrom.

Tips oss!
www.utopia.no

Redaksjonsmøter
Onsdag 22. april kl. 20.00, Driv, 3. etg.
Mandag 27. april kl. 16.15, Teorifagsbygget hus 2

pressens faglige utvalg
PFU

Kunststuderende

– I verste fall må vi jobbe hjemme

Kunststudenter på andreåret vet ennå ikke hvor de skal være til høsten. Igjen stormer det rundt det nyoppstartede kunstakademiet.

– Det er utrolig slitsomt når en må bekymre seg for en selvfølgelig ting som lokaler istedenfor studier, sier Line Solberg Dolmen, en av andreårsstudentene som ikke vet hvor de skal være til høsten. Kunstakademiet holder i dag til i lokaler på Strandveien, i samme bygg som ingeniørstudentene. Når det til høsten begynner et nytt kull blir det ikke plass i lokalene til tredjeårsstudentene. Selv om det nærmer seg sommerferie, er det fremdeles uklart hvor tredjeåret skal møte opp til studiestart.

—Lokalene på Breivang minner mest om et tomt spøkelseshus.

Geir Backe Altern, kunststudent

Upopulært forslag

Universitetet har lagt frem et forslag om å flytte tredjeåret til gamle Breivang videregående skole. Dette møter stor motstand både blant studenter og ansatte ved Kunstakademiet.

– Det er helt uaktuelt å bruke lokalene på Breivang som arbeidsted, konstaterer student Geir Backe Altern, og får støtte av Dolmen og Heidi-Anett Haugen:

– Som kunststudenter ønsker vi å befinne oss nært sentrum, slik at vi kan være en del av det som skjer i byen. Vi er også en relativt liten gruppe på bare 13 personer, så det hadde vært fint om vi kunne ha fått beholde det sosiale miljøet på tvers av årsklassene som finnes i dag i lokalene på Strandveien.

– Lokalene på Breivang minner mest om et tomt spøkelseshus.

Det finnes

ikke verksted der, så vi må pendle frem og tilbake til Strandveien. Noe som er meget upraktisk og krever mye tid. Er man uheldig med bussen tar det fort en time å komme seg bare en vei, påpeker Backe Altern.

– Hvis Breivang er det eneste tilbudet vi får, må vi finne på egne løsninger og i verste fall jobbe hjemme, sier en oppgitt Dolmen.

Alternative løsninger

Programansvarlig for Kunstakademiet, Åsa Sonjasdottir, er enig med studentene i at Breivang er en dårlig løsning. Hun har derfor vært en pådriver for alternative løsninger til lokaler.

– Jeg har selv opptatt av at man kan se på dette som en kunstnerisk utfordring, der det at studentene selv kan finne lokaler i byen kan være en del av utdanningen. Dette har vist seg vanskelig da Universitetet har en del lover og regler de må forholde seg til, men jeg håper de likevel kan gjøre et unntak i dette tilfellet. Vi har tross alt veldig dårlig tid, påpeker Sonjasdottir, og legger til:

– Å flytte inn i lokalene på Breivang er ikke engang en problemstilling. Det er helt uaktuelt.

Garanterer lokaler

Britt Elin Steinveg, assisterende universitetsdirektør og tidligere høyskoleledelse, vil ikke uttale seg om de ulike løsningene som ligger på bordet, men bekrefter at det er stor uenighet om de fremtidige lokalene.

– Vi har fått sprikende tilbakemeldinger, og jeg vil derfor unngå å kommentere noe mer før vi har en løsning, men vi garanterer at

—Å flytte inn i lokalene på Breivang er ikke engang en problemstilling. Det er helt uaktuelt.

Åsa Sonjasdottir, programansvarlig ved Kunstakademiet

det vil finnes lokaler ved studieoppstart, sier Steinveg.

– Vil du si at det er forsvarlig å opprette en utdanning uten å ha lokaler til disposisjon?

– Jeg forstår at studentene er oppgitte, men som utdanningsinstitusjon er det å opprette studier eneste pressmiddel i forhold til staten. Alternativet er jo at vi ikke ville ha hatt en kunstutdanning i Tromsø, avslutter hun.

Tekst: Helene Skjeggstad

Foto: Marius Hansen

PLASSMANGEL PÅ KUNSTAKADEMIET

■ Fra opprettelsen av Kunstakademiet 2007 har det vært mye usikkerhet. I to år har man brukt midlertidige løsninger og til sammen brukt 4,2 millioner fra andre poster til finansiering av akademiet.

■ I oktober 2008 ble det foreslått en midlertidig opptaksstopp fordi en ikke kunne finne midler til lokaler.

■ Etter iherdig innsats fra kunststudentene og miljøet rundt ble det bevilget 3 millioner i revidert statsbudsjett.

■ Universitetet ønsker å bruke pengene på å flytte tredjeårsstudentene til gamle Breivang videregående skole.

■ Kunststudentene og de ansatte synes dette er en uakseptabel løsning.

Studentsamfunnets Café Bodega.

Høy musikk - lave priser!
Åpen hverdager 12.00 - 18.00
Du finner oss i Teorifagbygget, hus 2 plan 1.

Hver fredag: HAPPY HOUR!
Alle varme drikker gratis!

Står uten lokaler

LETER ETTER LOKALER: Line Solberg Dolmen (t.v.), Geir Backe Altern og Heidi-Anett Haugen og resten av andreårsstudentene ved Kunstakademiet i Tromsø vet fortsatt ikke hvor de skal være til høsten.

Innfrir forskningsmeldingen regjeringens
løfter om kunnskapssatsing i nord?

Innledere:

Curt Rice, prorektor for forskning ved UiT - Gerd Nilsen, hovedstyremedlem i Tekna - Dag Coucheron, leder Tekna Forskerne

Mandag 27. april kl. 1100-1230

Sted: Universitetet i Tromsø, TEO-H1 1.836 - AUD2

Vi serverer lunsj - vel møtt!

Tekna

■ 16 vil bli Dekan

TROMSØ: 16 kandidater har søkt på fem av dekanstillingene ved det nye Universitetet i Tromsø (UiT). Søknadsfristen til stillingen ved Det kunstfaglige fakultetet går først ut 24. april. Dekan ved dagens SV-fak., **Petter Nafstad (59)**, er eneste søker til stillingen ved Fakultetet for Humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning, mens de andre fakultetene har flere søkere. På UiTs nettsider finner du fullstendig søkerliste.

■ Møt Mannes på UiT

TROMSØ: Journalist og tidligere nyhetsanker på TV2, **Siri Lill Mannes**, besøker Den internasjonale karrieredagen ved UiT onsdag 29. april. I foredraget "heime bra, men ute best" deler hun sine erfaringer fra jobben som utenriksmedarbeider i TV2. **Marte Gerhardsen** fra Care Norge, **Eva Bratholm** fra Norad, og underdirektør **Terje Eid-Hviding** i Utenriksdepartementet kommer også. Totalt er 16 organisasjoner representert.

■ Unge Høyre vil fjerne inntektsgrensen

OSLO: Studenter kan ikke tjene mer enn 128 000 kroner i 2009 før stipendet blir redusert. Unge Høyre går nå inn for å fjerne hele inntektsgrensen. AUF er bekymret, og mener forslaget kan føre til færre heltidsstudenter.

■ NSU sa ja til StL

OSLO: Lørdag 18. april sa Norsk Studentunions (NSU) Landsting ja til en sammenslåing med Studentenes Landsforbund (StL). Ifølge NSUs hjemmesider stemte 74 for og 8 mot en sammenslåing. – En samlet studentbevegelse vil være mer samlende for norske studenter og gi oss økt slagkraft. Nå venter vi spent på StL sin avgjørelse, sier Ingvild Reymert til nsu.no. Leder Øistein Svelle i StL sier resultatet var et gledelig skritt på veien mot en mer slagkraftig organisasjon. StL holder sitt landsmøte i Tønsberg fra 23. – 26. april.

■ Skatterot ødela Italia-ferien

OSLO: Student Magnus Sveen Jensen var en av over 40.000 nordmenn som ble rammet av en feil hos Skatteetaten i årets skatteoppgjør. På grunn av at han hadde jobbet som bartender på en konsert, og tjent 1.800 kroner på det, ble han registrert som næringsdrivende etter en datafeil hos Skatteetaten. Systemet har ikke klart å luke ut små honorarer eller biinntekter som tidligere. Nå må Sveen Jensen skrinlegge Italia-ferien og ta seg sommerjobb i stedet. Skattepengene får han nemlig tilbake først i oktober. – Det er veldig bittert, og det føles urettferdig, sier han til Aftenposten.

Endelig på

FLYGERUTDANNING VED UiT

■ 2. april skrev Universitetet i Tromsø (UiT) og Universitetet i Lund under på en samarbeidsavtale som varer til 2013.

■ Flygerstudentene ved UiT ankom Sverige etter påske, fordi de ikke får flygetrening på Bardufoss som planlagt.

■ 12 studenter fikk tilbud om plass høsten 2008, etter at UiT hadde fått hele 284 søknader.

■ Ytterligere 12 studenter startet i januar 2009.

■ UiT mangler omlag 11 millioner for å dekke inn budsjettet i 2009, og over 20 millioner hvert av de neste årene.

■ Onsdag 11. mars uttalte KD i Utropia at UiTs framferd grenset mot utpressing. De fraskrev seg et hvert ansvar utover de 10 millionene de allerede har bidratt med.

■ Etter dette har lokale politikere, med Arbeiderpartiet i spissen, lobbyert for å få finansieringen på plass.

ENDELIG I LUFTA: Pilotstudent Jon Morten Nordang (19) fra Honningsvåg fikk sin aller første flytur med et småfly i forrige uke. Det skjedde i luftrommet over det lille stedet Ljungbyhed sør i Sverige. Før flyet av typen Cirrus SR-20 kunne ta av, måtte Nordang og instruktør Per Cederqvist sørge for at alt det tekniske var i orden. Alle foto: Studentene ved Luftfartsfag/UiT

– Deilig! utbryter pilotstudent Jon Morten Nordang (19) etter sin aller første flytur bak spakene. Han studerer i Tromsø, men måtte ta en svensk én for å få flytreening.

– Det var artig! Det var mye vind, mye turbulens og risting, så jeg fikk virkelig prøvd meg. Det var første gang i mitt liv at jeg har flydd småfly. Instruktøren tok av, men når vi hadde kommet opp i lufta fikk jeg overta spakene, forteller pilotstudenten Jon Morten Nordang til Utropia.

Dro til Sverige

19-åringen fra Honningsvåg er en av de 12 UiT-studentene som nå har flyttet til den lille plassen Ljungbyhed sør i Sverige, der Universitetet i Lund utdanner sine flygerstudenter.

Bakgrunnen er at de to universitetene 2. april skrev under en samarbeidsavtale som strekker seg til 2013.

En del av denne avtalen går ut på at Tromsø-studentene får flygetrening i Sverige.

– De har tatt godt imot oss og gitt oss rom på et studenthus i nærheten av skolen. Den største forskjellen er jo at det er 20 grader her. Så i går (fredag) var vi ute og spilte volleyball i shorts og

t-skjorte, smiler Jon Morten Nordang.

Savner informasjon

Selv om sola skinner og snøbygene er milevis unna, er studiehverdagen fortsatt preget av usikkerhet rundt framtida.

andre dagen, men vi savner en studieplan og en fremdriftsplan, så vi vet når vi skal gjøre hva, understreker Nordang.

Det er også en liten utfordring at alt foregår på svensk.

– Det er mange ord som betyr noe helt annet på svensk enn på

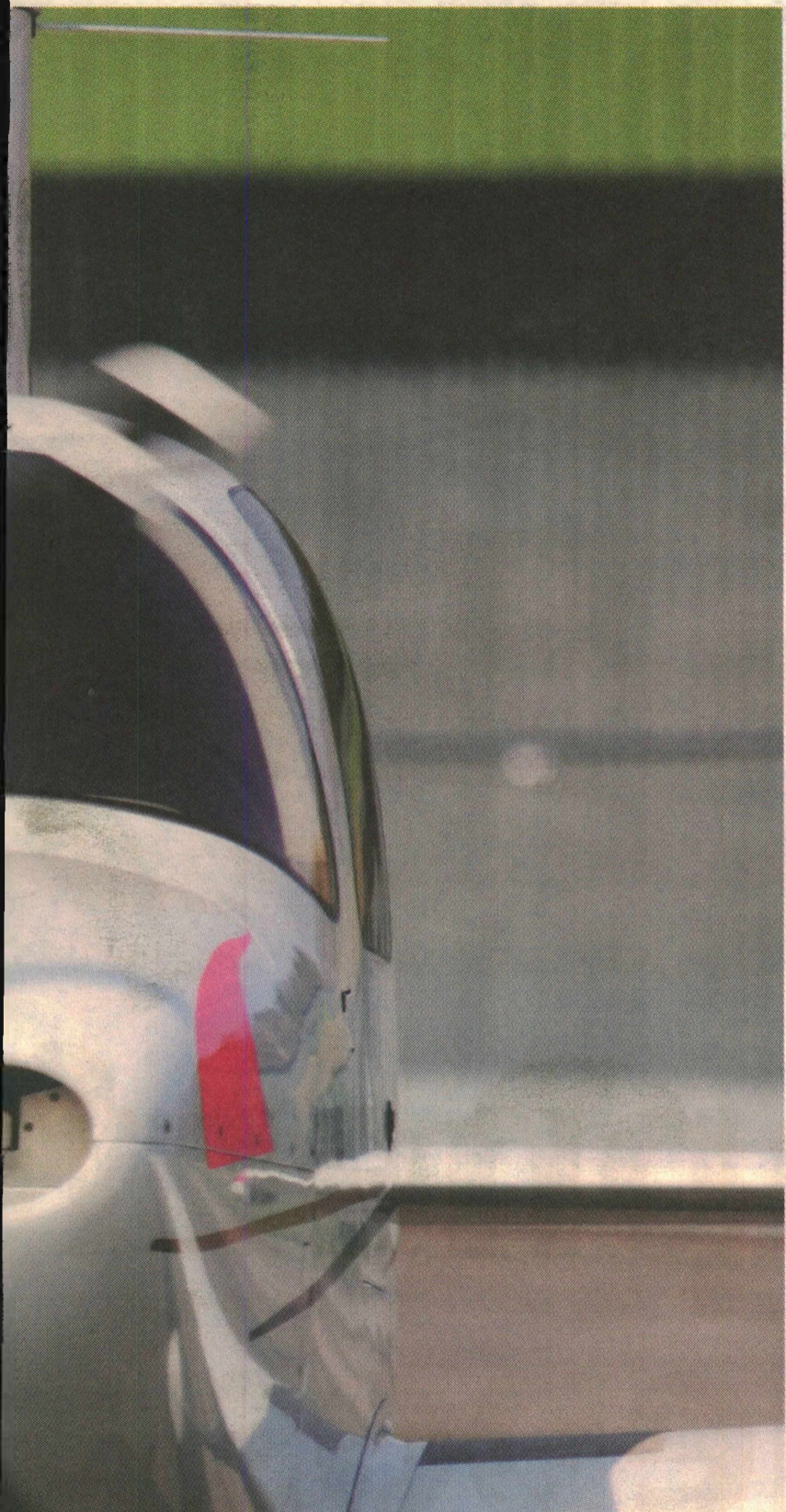
– Det er fortsatt litt kaos her. Vi tar bare én dag om gangen og har egentlig ingen plan.

PILOTSTUDENT JAN MORTEN NORDANG

– Det er fortsatt litt kaos her. Vi tar bare én dag om gangen og har egentlig ingen plan. I prinsippet har vi teori én dag og flyr den

norsk, og alt går på svensk i det privatflysertifikatet vi tar nå, forteller han.

vennske vinger

Dyr reise

En annen ting som bekymrer studentene er økonomien. Studentene vet ikke hvor de skal være til høsten, og er derfor usikker på hvordan og om de har mulighet til å søke stipend og lån. I tillegg er det dyrt å reise hjem.

– Da jeg bodde i Tromsø fikk jeg 600 kroner i halvåret i reisestipend. For billetten ned hit betalte jeg 5.500 kroner fra Honningsvåg. Det kan bli dyrt å reise hjem til jul, understreker Nordang.

Turbulent start

Det første året etter at Luftfartsfag ved Universitetet i Tromsø (UiT) ble opprettet høsten 2008 har vært turbulent. Bare i år mangler UiT

omlag 11 millioner kroner for å få budsjettet til å gå i hop.

Nå håper studentene at et spleiselag mellom Kunnskaps-, Forsvars-, Utenriks- og Samferdselsdepartementet kan sikre framtiden til studiet.

– Vi har ikke noe tro på at Kunnskapsdepartementet vil gi mer, men vi håper at de andre departementene kan gi litt, sier han.

– Det er jo fint her med sol og sommer, men vi vil jo til Bardufoss. Det er litt slitsomt å ikke få vite noe, og bare leve fra dag til dag, avslutter Nordang.

Tekst: Rune S. Alexandersen
rune@utopia.no

Den internasjonale karrieredagen

29. april i Teorifagbygget, Hus 1

- 4 foredrag
- 16 organisasjoner på stand
- Studentpresentasjoner av 8 land
- 3 seminarer
- Internasjonal mat

Siri Lill Mannes,
TV2

Rigmor Abel,
Eksportutvalget for fisk

Marte Gerhardsen,
Care Norge

Terje Eid-Hviding,
UD

Detaljert program: <http://uit.no/karrieresenteret>

ULOVLIG: Både Leieboerforeningen og Kommunal- og regionaldepartementet uttalte i Utropia (faksimile nr. 4/09) at Studentsamskipnaden i Tromsø og boligsjef Guri Nilsen (innfelt) sin praksis med å trekke penger direkte fra studentenes depositum er ulovlig. En ny forskrift fra departementet krever nå at slike transaksjoner går gjennom en tredjepart. Den åpner samtidig for at samskipnadene kan opprette en felles depositumskonto for alle sine studenter. I bakgrunnen ser vi studentboligene på Elverhøy. Foto: Marius Hansen/arkiv

Åpner for depositum

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa (Sp) vil gi samskipnadene mulighet til å opprette felles depositumskontoer. – Dette er noe samskipnadene har ønsket lenge, sier Guro Nilsen, boligsjef i SiTø.

Tidligere i år avslørte Utropia at Samskipnadens praksis med å trekke rengjøringsgebyr fra depositumet var ulovlig. Grunnen til at samskipnadene kunne gjøre dette, var at de har dispensasjon fra oppretting av depositumskontoer, og derfor hadde depositumene på en egen konto som de selv disponerte. I et forslag til forskrift som nylig ble sendt ut på høring åpner Kommunal- og Regionaldepartementet (KRD) for at samskipnadene kan ha felles depositumskonto for studenter, men at de ikke får lov til å disponere kontoen selv. Lars Erik Bartnes, politisk rådgiver i KRD, mener

dette vil sørge for bedre rettigheter for studentene, såfremt samskipnadene forholder seg til regelverket.

– En felles depositumskonto skal opprettes i bank eller annen finansinstitusjon som har rett til å motta slike innskudd. Det er bare banken eller finansinstitusjonen som har rett til å utbetale pengene. Slik er dagens regler, og det er ikke foreslått endringer på dette punktet. Departementet er kjent med at flere studentsamskipnader bryter disse reglene – dette er ulovlig både etter dagens regler og etter forslaget til nye forskrifter, sier Bartnes.

Lang prosess

Forslaget kommer etter en revidering av husleieloven og arbeidet med forskriften har pågått over lengre tid, forklarer Bartnes.

Utopia

MAGASINE

SiTø med ublu praksis

FORBETTER: Haakon Nordrum om frivillig arbeid og telefonsjekk. KULTUR SIDE 14-15

Leieboerforeningen:
– **Brudd på husleieloven**

REISER: Papirmølle, lekketuler og andre eksotiske opplevelser. KULTUR SIDE 22-23

Departementet:
– **Ikke i henhold til loven**

RETTSMÅL: Studentbedriften Krafakt kjører KSA-møbler til Tromsø for en brøkket av prisen. NYHETER SIDE 6-7

To ganger har Petter Dahle flyttet fra Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) byblei. Berge dammen har SiTø trukket 400 kroner rett fra depositumskontoen grunnet dårlig vask. Både Leieboerforeningen og kommunal- og regionaldepartementet reagerer på praksisen. Side 4-5

Fordi du ikke bare er student, men også menneske

PS-portalen, nettstedet for alle studenter i Tromsø. Her kan du få informasjon og mulighet til å diskutere sosiale psykologiske og eksistensielle spørsmål. Logg deg inn på <http://ps.uio.no>

VIL GJØRE UB BEDRE: Runa Rønning Ryeng er koordinator for LibQUAL, undersøkelsen som skal gjøre Universitetsbiblioteket (UB) bedre.

Nå kan du gjøre UB bedre

Universitetsbiblioteket (UB) kartlegger nå hvor fornøyde brukerne er med UB. Undersøkelsen retter seg mot alle studenter og vitenskapelig ansatte ved Universitetet i Tromsø (UiT).

– Da jeg begynte som student ved UiT, visste jeg ikke engang hva BIBsys var for noe, sier Synnøve Berg Nesheim. Hun går årsstudium i psykologi, og jobber i dag som studentvakt ved PJ. Arbeidet har vært lærerikt på flere måter.

– Jeg håper LibQUAL kan forbedre bibliotektilbudet, samtidig som det avslører hva vi studenter ikke finner i BIBsys i dag. Jeg håper også at studentene kan gi tilbakemeldinger slik at vi som jobber ved bibliotekene kan bli flinkere til å gi dem den hjelpen de trenger, fortsetter hun.

Splitter nytt

– Alle bibliotekavdelingene er jo bygd på behovene til den delen av universitetet det representerer, men det er den faktiske bruksverdien for den enkelte student som tross alt er det viktigste, sier Runa Rønning Ryeng som er koordinator for LibQUAL ved UB.

PJ er det nyeste biblioteket på campus, med mange ulike arbeidsløsninger tilpasset de ulike studentenes behov. PJ tilbyr eget multimedierom med stor flatskjerm for visning av videoer eller powerpoint, samt en egen stille lesesal avskjermet med glassvegger. PJ har også et eget rom der en kan drive undervisning.

...Men lite brukt

– Dessverre er ikke medierommet og klasserommet blitt brukt så mye som vi ønsker, men vi tror dette beror på at studentene ikke er klar over at de finnes sier Gøril Hesstvedt, avdelingsleder for PJ.

– LibQUAL skal jo også gi UB et svar på hvilke behov vi som brukere egentlig har, og hva vi kanskje kunne fått mer info om, slik at vi kunne ta større deler av UB i bruk

enn det vi gjør i dag, legger hun til.

Utvidet åpningstidene

Både Universitetet i Bergen (UiB) og Handelshøyskolen BI, Oslo, har gjennomført tilsvarende undersøkelse. UiB fikk få svar fordi de ikke fikk sende ut e-post til alle studentene, men er likevel fornøyd.

– Tross et noe svakt deltakernivå, kom det likevel såpass mange svar at vi kan bruke undersøkelsen for å bli et bedre bibliotek, sier hovedbibliotekar Marit Kullerud ved UiB.

BI i Oslo har gjennomført samme undersøkelse to ganger.

– Arbeidsplassene ble vesentlig forbedret og fordoblet. I dag har BI åpent alle dager, siden mange av tilbakemeldingene fra den første LibQUAL-undersøkelsen (i 2006) viste at dette var viktig for dem, forteller Saxrud.

Tekst og foto: Stewart Håseth
nyheter@utopia.no

UNDERSØKELSEN

- LibQUAL er en amerikansk undersøkelse direkte rettet mot biblioteker.
- De fleste vesteuropeiske land har tatt i bruk denne undersøkelsen.
- Gjennomføres på alle universiteter i Norge dette semesteret.
- Vil vise behovene til alle UBs 9 avdelinger.
- UB får resultatene cirka to uker etter at undersøkelsen er avsluttet.
- Undersøkelsen tar cirka 15 minutter å besvare.
- Det trekkes ut 2 deltakere, som får hver sin iPod.

r felles mskkonto

— Etter at Utopia tok opp saken har vi jobbet med å finne alternative løsninger.

– Departementet har arbeidet lenge med forslaget, faktisk helt siden høsten 2007, og vi føler vi har kommet frem til et forslag som er bra for alle parter. Nå har vi sendt forslaget ut til høringsinstansjoner, som for eksempel samskipnadene i Norge, og når vi får inn svarene vil vi gå nøye gjennom forslag og

tilsvar som vi mottar fra høringsinstansene.

Jobber med saken

Studentsamskipnaden i Tromsø (SiTø) har mottatt høringsnotatet og begynte mandag 20. april prosessen med å gå gjennom forslaget.

– Vi har ikke tatt stilling til om hvorvidt vi vil sende et svar på høringsnotatet, men dette er noe vi vil jobbe med frem mot fristen som er satt, sier Guro Nilsen.

– En mulighet vi har vurdert er å ta bort hele depositumet. Men da må vi først få klarhet i hvordan det vil gå ut over økonomien. Vi kan risikere store tap, sier hun. Boligavdelingen jobber også med å utarbeide en løsning på hvordan

de kan få inn rengjøringsgebyrer uten å trekke det fra depositumskontoen.

– Etter at Utopia tok opp saken har vi jobbet med å finne alternative løsninger. Et alternativ er å fakturere gebyret på en regning som sendes leietaker, sier Nilsen.

Høringsfristen går ut 13. mai, og etter dette vil KRJ jobbe med å ferdigstille den endelige forskriften. Juridisk fakultet ved Universitetet i Tromsø er også på listen over høringsinstanser, men vil ikke svare på høringsnotatet med mindre Universitetet ønsker det.

Tekst: Gaute Beckett Holmslet

E-POST SKAPER DEBATT: En e-post sendt fra SSL-kandidat Erik Falster har skapt litt etterlengtet temperatur i valgkampen foran Studentparlamentsvalget. Onsdag blir det klart hvem av disse som har fått flest stemmer: Moderat liste ved Henrik Erevik Riise (nummer to fra venstre), AUF og Pernille Bilde, eller SSL og Åsne Ø. Høgetveit. Helt til venstre ser vi ordstyrer Tor Arne Morskogen fra Institutt for Statsvitenskap..

Strid rundt

Moderat liste og AUF mener at SSLs andrekandidat Erik Falster misbrakte interne e-postlister på Driv for å kapre stemmer i Studentparlamentsvalget.

Falster er også leder for kulturutvalget på Driv.

– Det jeg personlig reagerer på er at Erik Falster bruker ressursene til Studenthuset som organisasjon til å sende ut et uklart budskap. Det er mer en prinsipp sak om hva man kan bruke e-postlistene på Driv til, det dreier seg ikke om så mange potensielle stemmer, sier Henrik Erevik Riise i Moderat liste.

– Er det ikke dette som er valgkamp, da?

– Jo, men med tanke på den rollen som Driv har bør man

unngå slike ting. Vi har ryddet opp i dette internt, sier toppkandidaten for Moderat liste, som selv er frivillig på Driv.

– Så du fikk ikke lyst til å stemme på SSL etter at du fikk e-posten?

– I alle fall ikke etter den e-posten der. Jeg mener man må være forsiktig med hva man gjør og ikke gjør når man innehar flere verv, sier han.

– Rolleblending

AUFs toppkandidat Pernille Bilde skriver under på kritikken.

– Selvfølgelig er det rolleblending. Man er nødt til å skille mellom de hattene man har. Han skulle ha presentert alle tre listene på lik måte, det er normal folkeskikk, mener hun.

—Vi skal prøve å ha en fin og en grei valgkamp, da synes jeg ikke man bør bruke skitne triks som dette.

TOPPKANDIDAT PERNILLE BILDE, AUF

Bilde er uenig i at dette er en naturlig del av valgkampen.

– Han sitter som leder i kulturutvalget, da blir det feil å blande de to rollene. Det blir som om jeg skulle sendt ut mail på Studenttingets lister.

– Slik stemmesanking er jo vanlig i den nasjonale politikken?

– Dette er studentpolitikk. Vi skal prøve å ha en fin og en grei valgkamp, da synes jeg ikke man

bør bruke skitne triks som dette, mener Bilde.

– Litt uheldig formulering

Hovedpersonen selv, Erik Falster, sier han sendte ut e-posten på fredag. Formålet

var ifølge ham selv å informere om Studentparlamentsvalget.

– Det var en litt uheldig formulering i den mailen. Jeg skulle ha inkludert alle de andre listene i den lenken på slutten, innrømmer Falster. Han synes likevel ikke det er noe å beklage at han har informert om at det går an å stemme på ham.

– Selv om jeg stiller som liste-kandidat, ser jeg ikke noe poeng i

å skjule hvem jeg er. Jeg kommer til å ha den bakgrunnen fra Driv uansett, og tror det er en styrke, sier Falster.

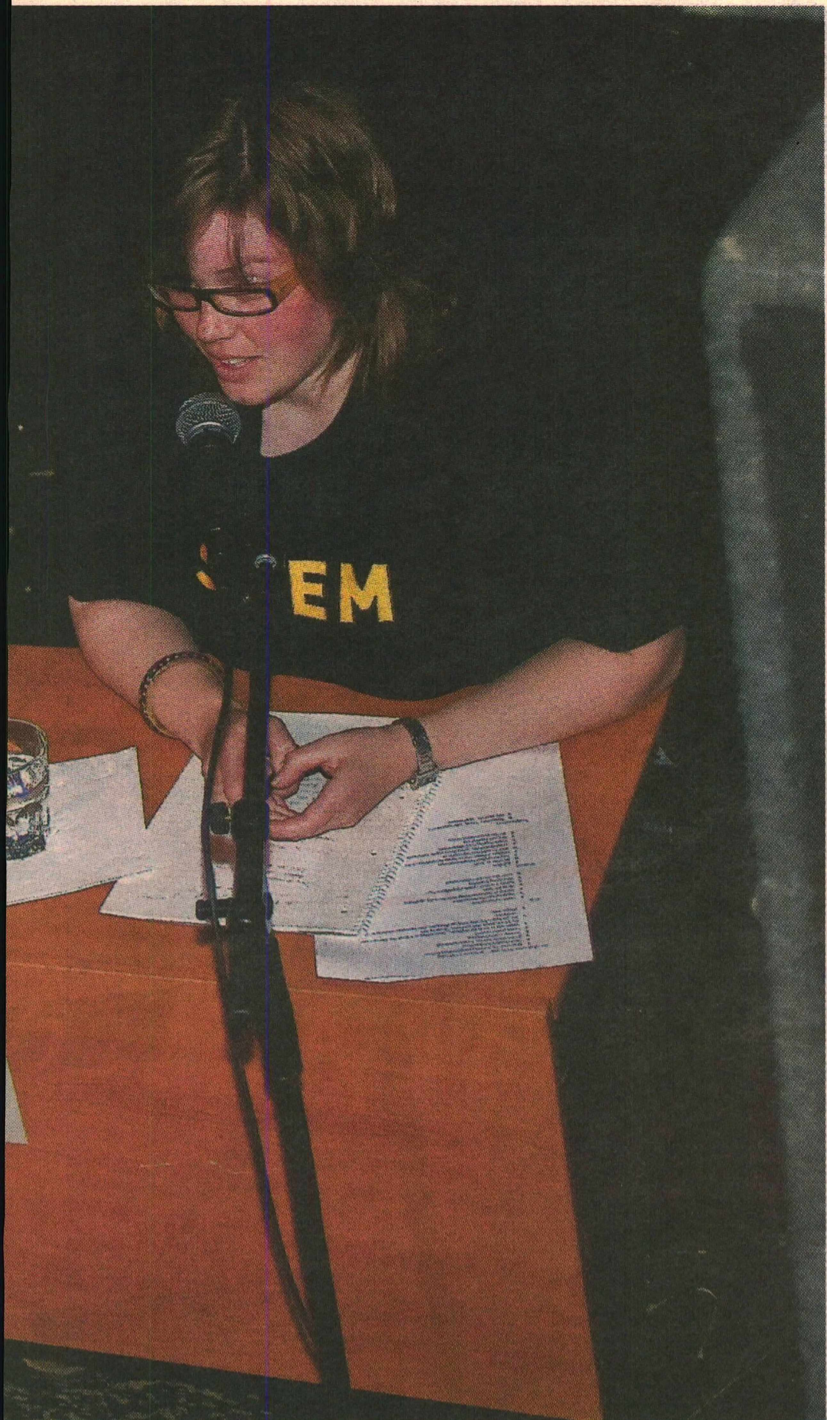
Maks 80 stemmer

Han anslår at rundt 80 frivillige har fått e-posten. Mange av dem er folk han uansett kjenner personlig og som vet at han stiller til valg.

– Jeg mener at det er helt naturlig at jeg gjør dette, men dette er et e-postsystem som kun skal brukes i Driv-relaterte saker, så det var kanskje uheldig å bruke det i et så direkte forhold, sier Falster.

– Var de andre i SSL klar over at du sendte ut den e-posten?

– Ja, de var klar over det, men det er jeg som tar den fulle og hele ansvaret for den kritikken

AUF:

- Vil innføre fagspesifikke bachelortitler ved UiT
- Større innflytelse for studentdemokratiet
- Rettferdig representasjon i fag og utvalg
- Universelt Universitet tilpasset for folk med fysiske og psykiske handikap

En liten innføring:

Studentparlamentet består av 25 representanter fordelt gjennom 11 listerepresentanter, 12 fakultetsrepresentanter, 1 internasjonal studentunion og en samisk studentunion. Av disse velges 4 til Arbeidsutvalget, som igjen utnevner forskjellige styre, utvalg og komiteer. Studentparlamentet deles inn i fire forskjellige komiteer: Internasjonal-, Likestillingspolitisk-, Utdanningspolitisk-, og velferd politisk komité. (for mer detaljer gå innom www.uit.no/studstyret).

Hvordan plassene blir fordelt:

Stemmene til studentvalget, telles på samme måte som ved stortingsvalg. Man teller opp stemmene gitt til hvert enkelt parti, og denne summen er da utgangspunktet i en videre utregning. Videre vil man dele summene tilhørende hvert parti på 1,4

MODERAT LISTE:

- Kaffebar på campus
- Styrke tilbudet på Kraft og utbygge fasilitetene
- Skaffe inntektsgraderte barnehageplasser
- Utdanningskvalitet- bedre fagelig tilbud gjennom trainee- og arbeidsplasser, innføring av alternative gjesteforelesere
- Tilrettelegging for studenter med funksjonshemninger
- Universitetet har styrket kontakt med arbeidslivet
- Imot radikal kjønnskvoteing

SSL:

- Sørge for at fusjonen blir vellykka. Den tidligere høgskolen må holde på sitt særpreg
- Kjønnskvoteing - premiering til institusjonene som skaper en større kjønnsbalanse ved å få inn kvinner
- Redde Utopia; Få Universitetet til å kompensere for Utopias økonomiske krise ved tap av INN-avisen
- Ønsker å bli kjent med studentene gjennom spørretimer og åpen debatt
- Slå sammen Driv og samfunnet.

og ser hvilket av partiene som vil stå igjen med høyest sum og gi denne (parti A) en plass(sete) i styret. Neste ledd blir da å fortsette delingen, men nå vil man beholde utgangssummen til de to partiene som ikke fikk sete ved første (parti B og C), mens parti A nå vil sitte med en betydelig svakere sum og B og C vil nå ha en større sjanse til å få en plass ved neste deleprosess hvor man da vil dele videre på 3, 5, 7, 9 osv. Sånn at man hele tiden vil gi den partiet med høyest sum per deling en plass i

styre. Hvis man tar utgangspunkt i 6 plasser i studentstyret og 300 stemmer, med stemmene fordelt slik: parti A: 150 parti B:100 og parti C: 50. Vil hvert parti faktisk sitte med to representanter hver i Studentparlamentet.

Systemet sørger for en jevn fordeling av stemmene og ved dette eksemplet vil alle partier få like mange representanter inn i Studentparlamentet.

Tekst: CarolineLang

e-post

— Dette er jo bare ren valgkamp.

VALGFORSKER MARCUS BUCK

som kommer i den saken her, sier Falster.

– Ren valgkamp

Valgforsker og førsteamanuensis Marcus Buck ved Institutt for Statsvitenskap synes framgangsmåten til SSL er helt grei.

– Dette er jo bare ren valgkamp. Det er ikke uvanlig at folk som har tilgang på slike e-postlister bruker dem. Slike ting skjer også i vanlige valg, påpeker Buck.

– Tyder reaksjonene på politisk umodenhet?

– Det kan være litt overraskende for noen i studentpolitikken at det er noen i kulturutvalget som bruker rollen sin til å påvirke resultatet, sier en diplomatisk Buck.

– Det er ikke blanding av roller?

– Jo, men det er det jo alltid. Det kan være et problem når valgdeltakelsen er så lav. Det at de andre kandidatene reagerer er egentlig ganske smart. Det ville jeg også ha gjort hvis jeg hadde vært dem. Hvis de ikke har tilgang på den samme e-postlisten, er det helt fint at de går ut med dette utspillet, sier valgforsker Marcus Buck til Utopia.

Tekst: Rune S. Alexandersen

rune@utopia.no

Foto: Tor Farstad

foto@utopia.no

driv STUDENTHUSET DRIV SØKER

Til AS-styret:

**Styreleder
To studentrepresentanter**

Til HAM:

Kontrollkomite

AS-styrets fremste oppgaver består i å forvalte selskapet og sørge for forsvarlig organisering av virksomheten. Styret skal i nødvendig utstrekning fastsette planer og budsjetter for selskapets virksomhet.

Styreleders arbeidsinstruks er tredelt: styrearbeid ihht aksjeloven, øverste ansvar og oppgaver i forbindelse med det frivillige arbeidet på Studenthuset og ansvarlig for utadrettede kontakten og arbeidet med eksterne aktører.

Kontrollkomiteens oppgave er å være tilstede på Studenthusets hovedallmøter (HAM) og føre tilsyn med at lover og regler, herunder selskapets vedtekter overholdes.

Høres dette ut som en utfordring for deg?

Søknadsfrist: 27 april 2009.

Ta kontakt med valgkomiteens leder Camilla Abrahamsen på 97 63 78 27 ved spørsmål eller send søknad og CV til valgkomiteen@driv.no

KA SKJER-KJENDIS: Kunstakademistudent Ane Elene Johansen er én av 11 studenter Universitetet i Tromsø bruker for å rekruttere nye studenter via nettsiden kaskjer.no. På "Ka skjer" blir hun presentert som elgjeger og kunststudent. I bloggen sin på www.kaskjer.no skriver hun blant annet om rovviltforvaltning og felleslunsjene på Kunstakademiet.

UiT lager egen Facebook

Om man klikker seg inn på kaskjer.no, finner man ikke lenger nettsamfunnet som skulle rekruttere nye UiT-studenter. – Ka skjer no, webmaster Bente Schøning?

– Kaskjer.no er, av praktiske og økonomiske årsaker, blitt flyttet over til den samme nettplattformen som uit.no ligger på. Nå arbeider vi med å bygge gamle kaskjer.no opp igjen på den nye plattformen, sier Schøning.

Relanseres til høsten

– Det nye kaskjer.no skal være en nettbasert campus med fokus på studentene som allerede går på UiT. Vi lar uit.no ta seg av det faglige innholdet, mens kaskjer.no vil gjenspeile den sosiale siden ved studentlivet. Vi tror at dette er den beste måten å gi

studiesøkere et innblikk i studiehverdagen, forklarer Schøning.

Alt på ett sted

Det videreutviklede nettsamfunnet skal gi studenter mulighet til å melde seg inn i grupper og legge ut informasjon om arrangementer. Tavla fra uit.no skal kobles til nettsamfunnet, og saker som blir lagt ut der skal kunne linkes direkte til relevante grupper. I tillegg skal studentene kunne legge ut sine egne nyhetssaker. Schøning innrømmer likheten med Facebook og lignende sider, men har ingen ambisjoner om å utkonkurrere slike nettsamfunn.

– Dette blir et nettsamfunn med lokal tilknytning og skal dreie seg rundt studenthverdagen her i Tromsø. Vi er veldig spente på hvordan studentene vil bruke tilbudet, og vi er glade for

innspill til forbedringer, avslutter Schøning.

Positiv student

Brage Håheim går første året på medisin og er positiv til UiTs nettsatsning.

– Jeg vet ikke om jeg kommer til å benytte meg av det selv, men for nye studenter kan det bli en fin måte å komme i kontakt med folk på, sier Håheim.

Han setter brukervennlighet som et premiss for at satsningen skal gå bra.

– Kaskjer.no trenger kvaliteter som ingen andre lignende nettsamfunn har. Det aller kuleste hadde vært om man fikk med de andre universitetene også, fabulerer Håheim videre.

– Jeg liker ikke at universitetene bruker reklame for å nå ut til studenter, derfor syns jeg det er bra at universitetet er innovative og tenker nytt med hensyn

til hva de bruker penger på, slår Håheim fast.

To ting på én gang

Mona Solbakk er assisterende kommunikasjonsdirektør ved UiT og beskriver arbeidet med kaskjer.no som en utviklingsprosess.

– Vi trenger et levende nettsted, en interaktiv campus, hvor studentene lett kan navigere seg gjennom sin egen studiehverdag. Ved å vise hva som skjer, så kan vi også rekruttere nye studenter, tror Solbakk.

Universitetet har så langt brukt nesten 2,5 millioner kroner på utviklingen av kaskjer.no uten at noen brukerundersøkelse er gjennomført.

– Vi har vært i dialog både med studentdemokratiet og fakultetene for å finne en best mulig måte å bygge opp nettsamfunnet på, avslutter Solbakk.

Tekst: Kjersti Hellesøy

kjersti@utopia.no

Foto: Marius Hansen

foto@utopia.no

KA SKJER.NO?

■ "Ka skjer" var Universitetet i Tromsøs (UiT) nye nettsatsning høsten 2007.

■ Nettsamfunnet skulle rekruttere nye studenter til UiT.

■ Nå er nettsamfunnet erstattet av en rekrutteringskampanje hvor 11 studenter blogger om sin studiehverdag.

■ Til høsten kommer en ny versjon av "Ka skjer".

■ Målet er å skape en interaktiv campus.

Starter studentradio i Tromsø

Både Cathrine Tuft (SSL) og Kjersti Hellesøy (miljøbevegelsen) er politisk engasjerte mennesker, men de lover at den nye studentradioen hverken blir rød eller grønn.

– Vi vil så langt det lar seg gjøre holde oss unna politiske ideologier, lover nestlederen i styret i studentradioen, Cathrine Tuft.

– Du har jo bakgrunn fra studentpolitikken og Sosialistisk Studentlag (SSL). Har dere mål om å være partipolitisk uavhengig?

– Ja, det har vi. Jeg vil jo etter hvert prøve å legge politikken på hylla. Det blir galt å representere både media og politikken, understreker Tuft.

Hvis hun faller for fristelsen, tror hun styremedlem Øyvind Johnson vil gi klar beskjed.

– Han er jo høyrepolitiker, så hvis han merker at det blir en sosialistisk radiokanal, vil han nok si ifra og ikke være med lenger, sier hun.

Premiere 1. mai

For å gi ytterligere næring til mistanken om at dette blir en sosialistisk propagandakanal, har studentradioen valgt å legge premieren til arbeidernes dag, fredag 1. mai.

– Det er helt tilfeldig! Egentlig skulle premieren være en uke tidligere, smiler styreleder Kjersti Hellesøy.

Selv har hun bakgrunn fra Natur og Ungdom, Naturvernforbundet og studentavisa Utopia. Det var Hellesøy, Tuft og Kristine Nyborg som kom på ideen om å starte studentradio.

– Vi ønsker at Studentradioen (SR) skal være et alternativ til Utopia, uten at de av den grunn vil bli å se på som konkurrenter. Målet er å få til direktesendt radio, med aktuelle saker, sier Kjersti Hellesøy.

Hurradio!

Foreløpig har ikke kanalen fått noe offisielt navn, men den er registrert under navnet Studentradioen i Tromsø.

NY STUDENTRADIO

■ 1. mai blir studentradioen en realitet.

■ Navnet er foreløpig "Hurradio".

■ Sendingene kringkastes på www.hurradio.no.

■ Første sending er fredag 1. mai klokka 1700 – 1900.

■ I 1994 eksisterte det både student-TV og studentradio i Tromsø(!).

– Inntil videre heter vi Hurradio, sier Hellesøy.

Ettersom de ikke har noen konsesjon til å drive radio, blir sendingene i stedet lagt ut på Internett-siden med samme navn.

– Det gjør det billigere og enklere, siden vi ikke har så mye penger, forklarer hun.

Radioen har søkt om penger fra flere hold, og har så langt fått napp hos Studentstyret.

– Vi har fått oppstartsstøtte på 10.000 kroner, og det er vi veldig glade for, bekrefter Hellesøy.

Blanda drops

Studentstyret vil også sette sitt preg på radioen på andre måter, forteller hun.

– I det første programmet vil vi fokusere på studentpolitikk. Da har det nettopp blitt valgt en ny leder av Studentparlamentet. Studentpolitikk er noe vi ønsker å fokusere på.

– Det høres litt kjedelig ut?

– Det spørs helt hva man liker.

Vi har også plukket ut en kjempeflott spilleliste, med musikk folk kanskje ikke har hørt, men som vi håper de vil like, sier Hellesøy.

I tillegg til politikk og musikk, vil studentradioen også ta for seg aktuelle saker og prøve å spille kulturlivet i student-Tromsø. Sendingene blir mellom klokka 17 og 19 på fredager.

HURRADIO! Kjersti Hellesøy (bildet) starter opp studentradio i Tromsø. Med en miks av musikk, kultur, politikk og aktualitetssaker ønsker hun og de andre å være et supplement til Utopia som leverandør av studentstoff.

Vil vise bredden

– Det blir en oppsummering av uka som har gått, og en innledning til helga som kommer. Vi vil ha innslag som både er kulturelle, populærvitenskaplige, men også relativt ferske nyheter. Vi ønsker å vise frem hele studentmiljøet ved UiT, og vi er sikre på at det er mange studenter som holder på med spennende ting som flere ville finne interessant, sier Hellesøy. Fram til sommeren vil studentradioen være et prøveprosjekt, men

til høsten ønsker studentradioen å rekruttere flere folk. I mellomtiden leter de etter lokaler. Midlertidig holder de til på PJ-bibliotekets mediarom.

Søker radiotalenter

– I begynnelsen prøver vi ikke å involvere for mange folk, fordi vi ikke helt vet hva vi driver med ennå, smiler Hellesøy. Til høsten håper de å få på plass en ansvarlig redaktør, og ønsker både radio- og tekniker talenter velkommen.

– Det er lav terskel for å være med. Du trenger ingen forkunnskaper, men du må ha engasjement og ha lyst til å jobbe med radio, sier Hellesøy.

Tekst: Rune S. Alexandersen

rune@utopia.no

Tekst: Stewart Håseth

nyheter@utopia.no

Foto: Gaute Beckett Holmslet

kultur@utopia.no

STUDENTpresten

DEN NORSKE KIRKE

I TROMSØ

når livet blir for stort

eller for lite...

91342023 / 77644097

tor.stranda@adm.uit.no

<http://uit.no/studtjenester/957>

ORD FOR DAGEN:

Referendum

Referendum; "Folkeavstemning. En funksjon i et demokrati der medlemmene av samfunnet blir bedt om å ta stilling til forhåndsbestemte politiske alternativer."

Stemmer man på politikk eller person?

På mange måter er det en folkeavstemning når man har Stortingsvalg og skal stemme for hvordan vi vil ha samfunnet vårt. Vi stemmer på politiske alternativer. Disse kommer frem i form av valgbare kandidater til Stortinget. Det virker som at det i de siste årene har blitt mer og mer vanlig å legge til side denne grunntanken; man stemmer på politikk, ikke person. Det er en kjensgjerning at politikere i landet vårt har blitt A – kjendiser på lik linje med musikere, idrettsfolk og tv-fjes de siste årene. Er dette i grunn bra når vi skal valfarte til stemmeurnene?

Jeg har ikke hatt muligheten til å stemme ved så mange valg. Ikke har det vel vært all verdens av kontroverser å forholde seg til heller. Norge har de siste 20 årene hatt få ting å bekymre seg for, og distansen mellom partiene har ikke vært den største. I alle fall ikke sammenlignet med en del andre europeiske land der utfordringene har vært større økonomisk og samfunnsmessig. Det har vært små forskjeller i valgprogrammene, men likevel er det viktig å flagge hvor man holder til rent «politisk». De siste årene har de ytre vingene i politikken vært opptatt av å vise forskjellene i partiprogrammene sine, og fokusert mest på det.

Selvfølkelig har media vært en viktig bidragsyter i så måte; med sin voldsomme fokus på enkelt saker og hendelser. Partiene har ikke vært annet enn velvillige til å stille opp i paneldebatter når slikt har skjedd, og jeg tar meg selv i å spørre; hva skjer egentlig i politikken? I debatter og intervjuer hagler det med påstander å la «nå har de hatt fire år på seg og...» og «Da de og de satt i regjering gjorde de så, så mye/lite». Uten at i alle fall undertegnede kan si at det ene eller andre er rett. I stedet må vi basere oss på hvilke feil politikerne gjør; og skittentøyet vaskes gjerne i offentlighet. Vil vi egentlig at valg skal vinnes på om hvorvidt det har vært e-mailtabber, partifunksjonærer som er småkorrupte eller suspekter ansettelse i diverse offentlige stillinger?

Jeg vil i alle fall ikke det. Det er så klart politikernes oppgave å presentere seg selv for oss, hvilke kampsaker de har, og forskjellene i hverandres budsjettforslag.

Mange unge, men også godt voksne mennesker, sier de ikke

«bryr seg om politikk». Det er flisespikkeri og utenfor deres egen virkelighet, sies det. Vel, la oss se litt på det. Jeg er student, og lever på statens penger. Jeg baserer meg også på offentlige goder tilrettelagt for de i min situasjon; billigere busskort, studenttilbud fra servicebransjen og billig bolig i nærheten av universitetet og andre arenaer studenter søker til. Dette må kjempes frem i budsjetter, og studenter trenger talsmenn på Stortinget.

Skal vi tro på at det kun er oljepengene våre som har fått det til? Det kan være lett for oss som aldri har måttet trosse noe å tro at det kommer av seg selv. Vi overlater det til Staten. Derfor er det ekstra provoserende å forholde seg til de som er helt likegyldige til politikerne og det de gjør. Det virker som om det er alt for lett å si at man ikke gidder å sette seg inn i politikk og hva det handler om, fordi «det alltid er paneldebatter med masse krangling og folk som er uenige». Likevel er vi i Norge kompetente nok til å klage og sette fingeren på ting vi mener er feil med politikken, det være seg økonomi, skole-, innvandrings- eller helsepolitikk. Det er en opplagt logisk feil med det hele, og neppe noe som kan endres uten at en selv tar initiativ og setter seg inn i hva hvert enkelt parti egentlig vil. Samtidig er det umulig å si hva som skal til for å nå ut slik at en faktisk fatter interesse, blant alle reprisen av «Paradise Hotel» og x antall fotballkamper som bare må komme foran det å sette seg inn i politiske prosesser.

Valgresultatet til høsten vil ikke være basert ene og alene på politikk og grunnleggende holdninger til hvordan vi forvalter samfunnet vårt. Jeg frykter for fremtiden. Det å bare se på hvilke fordeler partiene kan gi til *en selv og sine*, virker mer som en tendens i stedet for unntaket, og jeg er nok en av de som ikke ønsker valgpreklame på tv velkommen. Det å utnytte det «viktigste» medieorganet vi har, er nok dessverre uunngåelig, men jeg skulle gjerne sett andre og mer utfyllende metoder for å gjøre det.

Om du tenker å stemme til høsten, så gjør gjerne det. Men gjør meg denne tjenesten; forsikre deg om *hva* du stemmer på. Ikke *hvem*.

Tekst: Dr. Zhivago

UN MODELS: From left to right: Andrea Julve Sanz from Spain (representing Japan), Anna Althoff from Germany (representing Japan), Jana Perná from the Czech Republic (representing Austria), Bernhard Siebert from Germany (representing Austria), Anya Dunaeva and Katya Pervushinka from Russia (both representing Uganda), Morten S. Olsen from Norway (representing Japan), Mandy Whipps from United States (representing Russia), Fons Verhelst from Belgium (representing Russia), Tim Dassler from Germany (representing Russia), Gyude Wahuemo from Liberia (representing Austria).

Playing wit

These eleven women and men are playing the role of members of the UN, but they don't consider it a simple game.

– It's hard to play, because "we" don't mind if the conflict goes on. "We" are selling weapons to Sudan in one of the worst conflicts going on in the world, says student Fons Verhelst.

He is originally from Belgium, but played the role as a diplomat from Russia in the National Model UN in Oslo, which took place from the 17th to the 19th of April.

Inner conflict

– You may have to defend a view that you don't agree with, German Tim Dassler adds. He too repre-

sented Russia in the game of hard politics in Oslo.

A total of 64 students met to discuss the humanitarian situation in Darfur, Sudan.

The goal was to learn how (and if, someone wittily would add) the UN Security Council function, and to write and agree on a final resolution.

Nice learning opportunity

During a Model UN the participants act as delegates for a certain country to represent its views. The goal of the conference is for the member states to write and agree on a final resolution.

– I am from the States (US), so representing Russia gives me a

—You may have to defend a view that you don't agree with.

STUDENT TIM DASSLER

whole new perspective on things, Mandy Whipps says.

– It is really great that you can discuss the political situation with other students, Andrea Julve Sanz adds.

Joseph Olando Odhiambo holds out the fact that most of us learn about these kind of conflicts through media, such as BBC or CNN.

– But here you really have to deal with the situation in another way, he says.

SØKER NY ETTERFØLGER: Tony Winkler og resten av AS styret leter etter ny styreleder og to studentrepresentanter. Nå oppfordres studenter til å søke.

Søker ny styreleder

Studenthuset Driv må kanskje finne nye lokaler når leiekontrakten går ut sommeren 2012, men først må Driv finne ny styreleder.

Tony Winkler, sittende styreleder i AS-styret på Driv, er i ferd med å tre av. Nå leter han etter sin etterfølger.

– Jobben krever en engasjert student som har innsikt i enten kultur, økonomi eller jus, sier Winkler.

Trenger lokaler

– Driv er inne i en spennende tid og spørsmålet om Driv skal beholde sine lokaler skal snart fastslås. Så det å finne en ny engasjert student til denne rollen vil være essensielt for utviklingen i denne spennende perioden, fortsetter Winkler.

Som styreleder i AS-styret har man tre hovedområder: juridiske (følge aksjeloven), økonomiske (forvalte ca 17 mill. årlig) og organisatoriske. Man vil også være Drivs ansikt utad og være kontaktperson overfor media, kommunen, Universitetet og Samskipnaden. Man er den øverste representanten for de frivillige på huset, og skal til enhver tid sørge for at alle interne regler blir fulgt.

Utfordrende

– Den neste styrelederen vil få en utfordrende jobb med å utvikle Driv sin fremtid og strategier, og ikke minst med den iverksatte lokaliseringsprosessen som skal resultere i et oppgradert studenthus. Men dette er et utrolig motiverende og inspirerende arbeidssted, med mange fantastiske mennesker, så nestemann i stillingen vil ha et fantastisk år foran seg, lover Winkler.

Stillingen er honorert etter Lånekassen sin fritaksgrense og er ledig fra 01. juli i år til 31. juni. Søknadsfrist 27. april, send søknad til valgkomiteen@driv.no

Tekst: Caroline Lang
caroline@utopia.no

n world politics

– Fun!

When you go to school together with people from your own country your whole life, it's easy to get stuck with one perspective. That's no danger in this course.

– You get different perspectives. And it can be hard to choose what to believe, because if you look at the arguments, both sides have good arguments, Tim Dassler holds out.

Fons Verhelst says it's interesting to find out whether the UN and the World is functioning as a democratic organization. He thinks he has an answer.

– The world is controlled like a game, or at least it's like four or five guys running the whole deci-

— I am from the States (US), so representing Russia gives me a whole new perspective on things.

STUDENT MANDY WHIPPS

ding things on the back room, he claims.

– *So what's the use of learning how things function?*

– Who knows? In four or five years you could be the one representing your own country, says Joseph Orlando Odhiambo.

Satisfied

Jarle Rotvold Johansen from The United Nations Association

(UNA) of Norway informs that they have supported the trip from Tromsø to Oslo with approximately 2.500 Norwegian kroner per person. The feedback has been great.

– They have had a hectic time, but the commitment is huge. According to the evaluation form that everybody has filled out, it seems that they were very satisfied, says Rotvold Johansen.

This week they will arrange the same UN Model for the students from IPLU (Institute for Pedagogic and School Teacher Education). The subject is the conflict between Israel and the Palestine.

Text and photo: Rune S. Alexandersen
rune@utopia.no

MODEL UN

- A world wide student model of learning the diplomatic and politic skills through playing UN delegates.
- The United Nations Association (UNA) of Norway (FN-sambandet) organizes the Model UN in Norway.
- The course is being held in Oslo and Tromsø.
- Model UN will be arranged at the University of Tromsø of the 29th and 30th of April.
- The subject will then be situation in Iran.

Studenter og 1. mai

UTROP!

Tekst: Terje Håkstad,
Prosjektleder LO Stat

7 av 10 studenter har deltidsjobb. For disse studentene er det særdeles viktig å være fagorganisert, da LO vil hjelpe til (gratis) hvis det skulle være trøbbel på nettopp din arbeidsplass. Studentmedlemskap er da også lagt opp slik at det er ekstra billig, for å ivareta studentenes mulighet til å organisere seg. I tillegg innebærer et studentmedlemskap i LO gratis forsikringer m.m., samt at LO er en aktiv aktør i samfunnsdebatten, noe 1. mai er et godt eksempel på. Og det følger også med en rekke andre fordeler, som gratis kurs og konferanser. I Tromsø vil det for eksempel i nær fremtid arrangeres gratis jobbsøkerkurs og rettighetskurs for studentmedlemmer. Ingen grunn til å nøle, dette får du som studentmedlem "rett i fan-

get". Fagbevegelsen tar vare på sine, la det være hevet over enhver tvil.

Arbeidernes internasjonale kampdag arrangeres verden over også i år. Tradisjonen er holdt ved hevd, helt siden den første offisielle 1. mai i 1890. 1. mai viser hvilke holdninger som rører seg hos arbeidstagerne. Ergo en god tradisjon som tar opp i seg det som rører seg i tiden. Eksempelvis vil noen av hovedparolene i Tromsø i år være "Nei til olje – og gassutvinning i nord" og "Mordechai Vanunu til Tromsø". Mordechai Vanunu er da også æresdoktor ved Universitetet i Tromsø, noe vi er stolte av! Dette viser at LO er en viktig aktør både når det kommer til saker som miljø og internasjonal solidaritet. LO bryr seg!

LO Stat satser på studentene. En egen prosjektleder jobber opp mot studenter, sitter i Øvre Lysthus, er ute på stands for å møte nettopp deg, og er klar til å hjelpe student-

medlemmer av LO med hva det måtte være. Flere lignende prosjekter ved andre studiesteder er på trappene. Tromsø er en god pilot i så henseende.

LO vil derfor oppfordre studentene til å bruke 1. mai for alt det den er verdt. I tillegg til de allerede nevnte hovedparoler, vil andre hovedparoler som "Hent soldatene hjem fra Afghanistan", "Stopp pensjonsranet i offentlig sektor", "Lovfest retten til heltid" og "Opphev blokaden av Gaza, still Israel til ansvar" definitivt kunne være fristende for mange studenter å stille seg bak. I tillegg er det jo fritt frem for de som deltar på 1. mai å stille med egenkomponerte faner. Hva opptar deg?

Dette er altså en ypperlig mulighet til å markere rene studentsaker også. Bedre velferdstilbud, flere studenthybler – you name it! Hva er viktig for deg? Synliggjør det for dine kamerater i fagbevegelsen. For det er nemlig slik at 1. mai fortsetter med å være

en dag hvor arbeidstagerne markerer sitt ståsted. Og nettopp på denne dagen vil nettopp du være med på å utgjøre en forskjell. Fagbevegesarbeid og politikk er nemlig ikke vanskeligere enn at det er nettopp du som utgjør en forskjell. Vi håper derfor at nettopp du møter opp 1. mai og setter ditt personlige preg på arrangementet. Du har intet å tape, og alt å vinne på det.

Som innledningsvis var nevnt, så har altså LO i Tromsø godkjent paroler som bl.a. "Nei til olje – og gassutvinning i nord" og "Mordechai Vanunu til Tromsø". Disse fanene var også å se under fjorårets 1. mai. Viktige saker som det må jobbes med over tid. Hvilke saker vil du som student støtte og / eller løfte frem? Det er det opp til deg og dere å avgjøre. Vi gleder oss til å se dere på denne dagen. Og lytte til hva nettopp du er opptatt av. Du utgjør en viktig og avgjørende forskjell.

Studenter, krev tilbake vårt universitet!

UTROP!

Tekst: Paul Bednorz, president i Presidiet, Studentsamfunnet i Tromsø

Hvert år velges det et nytt studentparlament her på universitetet. Hvert år blir det reklamert massevis, det henges plakater på alle mulige og umulige plasser som oppfordrer oss til å bruke vår rett til å stemme – og som hvert år stiller spørsmålet: Hva kan studentpolitikken gjøre for meg?

En god student bør vel helst være opptatt hele dagen med alt annet enn å studere – og fremdeles finne den tiden som trengs for å fullføre sitt studium – ikke bare tilfredsstillende, men bra. Et aktivt menneske og en flink student må ikke nødvendigvis utelukke hverandre – tvert imot. Livet har som oftest motbevist dette. Det er her og nå at vi er studenter. Men har vi egentlig et sted som er der for oss – universitetet kanskje, kanskje Driv?

Sånn tenkte jeg da jeg leste gjennom valgloftene til de forskjellige studentpartiene. Noen sier at universitetet er et tomt og dødt sted etter klokken fire og at vi helst burde ha en "bedre" kafé på campus. Ja og nei. Det blir vanskelig å kalle universitetet etter klokken fire et sted som myldrer av studenter. Men er kaffebønna virkelig løsningen? Vi har en kafé som har et ganske bra tilbud for studenter: Driv. Dog, hvor mange av oss henger rundt der på ettermiddagen? Er da svaret å la Driv stå som eneste leverandør for studentaktivitet her i byen, som noen andre forslår? Nei. Driv er et fint utested, men det finnes mange av her i utelivsbyen Tromsø. Det har ganske mange funnet ut. Hva er det da vi egentlig trenger?

Vil Universitetet i Tromsø lokke til seg flere studenter trenger det mer enn bare nærheten til et utall av uteplasser. Når semesteret har begynt og man har fått nok av byen etter ellefvill festing de første ukene, hva står man tilbake med? Ja, det finnes jo noen ting man er interessert i. Alle har da noen interesser utover å feste eller lese til eksamen! Det er her vi må kreve (mye) mer av både student-

politikken og ikke minst universitetet. Vi har da for guds skyld et styre som ble valgt ved stor hjelp av oss studenter.

I dag finnes det et hav av studentorganisasjoner som er mer eller mindre aktiv, men som ganske få har hørt om. Jeg har lenge etter spurt en portal hvor studentene kan finne ut hva som egentlig skjer på campus – en enkel liste med tilnærmet alle organisasjoner. Det finnes fremdeles ikke. Studentaktivitet er mer enn bare fest og fyll. Og studentaktivitet finnes også her i Tromsø. Det er noen som sitter hver onsdag på MatNat-fakultetet og ser på SciFi-filmer. Korene og band øver hver mandag, tirsdag, onsdag og torsdag. Er du politisk interessert finnes det utall av organisasjoner som dekker det hele politiske spektret. Vi har en studentkafé som har åpent hver dag til klokken seks og spillekvelder nesten til de små timene. Lista er altfor langt for innlegget her, men det finnes garantert noe for alle.

Det er klart at det ikke vises like godt som et studenthus (som i seg selv er en god sak) eller kaffebønna på campus. Men det er disse stu-

dentene som blir på universitetet langt etter klokken fire og gjør universitetet til et sted å være. Dessverre er det de som får minst medholdt av administrasjonen eller politikken. Hvor mange bra initiativer kverkes i planleggingsstadiet, fordi de lønner seg ikke eller er ikke prestisjetunge nok. Studenter er ikke en homogen masse som nøye seg med å få servert alt, som noen mener. Studenter har også lyst til å tenke og utrette noe selv iblant. Burde de ikke heller møtes med tillit istedenfor motstand?

Skjerp dokker, dere som til tross for store løfter om å gjøre UiT til Norges beste universitet ikke støtter studentaktiviteten. Skjerp dokker i studentpolitikken som ikke legger merke til det som skjer på campus. Og ikke minst skjerp dokker, studentene, og si ifra høyt hva dokker har lyst til å gjøre! Og gjør det! På ettermiddagen! På Campus! Og kanskje også med litt hjelp av dem som faktisk jobber her – for studentene!

- **En som** er litt oppgitt.

Utopia ønsker å reflektere meningene til alle grupper i utdanningsmiljøet.

Maks lengde på kronikk: 5000 tegn inkl. mellomrom

Maks lengde leserinnlegg: 3000 tegn inkl. mellomrom

Legg gjerne ved et illustrasjonsbilde.
Send ditt bidrag eller spørsmål til:
redaktor@utopia.no.

Utopia

AMFI

m

MAGASINET

FOTBALL FRA FRYSEDISKEN » SIDE 20-21

HAMSUNSTUDENTER TIL PARIS » SIDE 22-23

BUKTA BAND BATTLE » SIDE 31

Eirik den Hardbalne

Skuespiller, redaktør, prestevikar. Eirik Junge Eliassen har prøvd litt av hvert så langt i livet. Nå mener han at han er der han vil være. Han har funnet sitt kall.

Eirik var skuespiller i 17 år. Han har spilt i flere filmer, og de som har sett "Svidd Neger" husker han som Antes mindre sjarmerende bror Peder. Det må understrekes at den virkelige Eirik er særdeles mer sjarmerende, og ikke minst veltalende, enn Peder. Vi møter ham en fredag morgen på Virkeligs kontor i Tromsø. Førsteintrykket er en blid fyr full av energi. Kledd som en kristen sort-metall rocker og yngre enn sine 39 år både utenpå og inni.

Men etter hvert følte skuespilleryrket meningsløst for Eirik.

– Verden blør.

Det følte mye viktigere for meg å kunne hjelpe de som trenger det aller mest enn å få folk til å flire.

Av mangel på mening kom nedturen. Opphold på Åsgård fulgte. Etter sykdommen turte Eirik endelig å følge sitt kall. Han begynte på presteutdanningen.

– Jeg har alltid trodd på Gud. Jeg hadde ei sterk barnetro og Jesus har alltid vært viktig i livet mitt.

Eirik skulle bli prest.

De siste åra har Eirik studert teologi ved UiTø samtidig som han har jobba med de som ofte blir

omtalt som de svakeste i samfunnet. Denne beskrivelsen er han ikke enig i.

– En narkosyk må være kløktig for å kunne klare å tjene inn 1500 kroner om dagen. Han må tidlig opp om morran. Derfor vil jeg si det ikke finnes ressursvake narkosyke. Det er på gata jeg har de sterkeste menneskemøtene, forteller Eirik.

Denne ressursstyrken kan også sees på Virkeligs suksess. Nesten 100 000 solgte eksemplarer i fjor (?). Antall selgere i Tromsø ligger nå på 125 personer, noe som også sier litt om omfanget av narkotikaproblemet i samfunnet.

– Det finnes en nåde for alle mennesker, og forhåpentligvis også for meg.

nesker med rusproblemer bare i Tromsø. De 125 er bare toppen av isfjellet og de mest synlige.

SYNLIGGJØRING

Eirik vokste opp i Kroken som han kan fortelle er et belastet miljø. Dermed har han sett mange kjente og kjære både leve med og gi tapt for narkosykdommen. Eirik velger bevisst å omtale menneskene han jobber med som narkosyke eller alkosyke, og ikke som rusmisbrukere.

– Narkosykdommen er aldri selvforskyldt. En 15-åring kan

– At mennesker dør i sykehuskøer må for hælvetete ta slutt.

umulig vite alle konsekvensene av det han eller hun gjør når de røyker den første jointen, mener han.

For Eirik er et av Virkeligs viktigste virkemidler at den bidrar til å ufarliggjøre en sykdom ved å synliggjøre den. Mange selgere har gjennom Virkelig også fått et liv de føler er mer verdig. En jobb å gjøre. Egentlig skulle Eirik ønske han kunne legge ned Virkelig. Allikevel tror han narkosykdom bare vil bli et større problem i framtida. For i dag står mange som sliter med rusproblemer i kø i helsevesenet. De blir ofte nedprioritert i konkurransen med mennesker med "stuerene" sykdommer.

– At mennesker dør i sykehuskøer må for hælvetete ta slutt. Ingen mennesker er mer verdt enn andre, sier Eirik.

KONSEKVENSKLAFFEN

Selv hadde Eirik mange interesser som ung. I dag ser han på det å ha hobbyer som den beste måten å holde seg unna narkotikaen.

– Unge blir ikke rekruttert inn i miljøet fra fotballen eller musikkolen. Det er de som ikke helt

vet hva de skal finne på etter skolen og som blir hengende rundt som er lette å rekruttere, sier han.

– Og så kan det hende de mangler en konsekvensklaff, legger han til.

Konsekvensklaffen er i følge Eirik den som gjør at noen sier stopp mens andre bare fortsetter. Hvor man får denne klaffen fra? Arv, miljø, hvem vet. Eirik håper de snart vet.

– Om noen få år kommer det til å komme revolusjonerende forskning på narkosykdom og spesielt dens sammenheng med ADHD. Jeg har sett den sammenhengen så ofte, det er bare et spørsmål om å få forskningsresultater på det.

EIRIK OG GUD

– Gud er for meg en kjærlighetskraft. Og kjærligheten er praktisk. Å være kristen for meg er å ta vare på medmennesker. Jeg er ikke opptatt av om Jesus har levd eller ikke. Jeg er opptatt av Jesus som ideolog og kristendommen som ideologi. Eirik er ikke helt ferdig med presteutdanningen enda. I sommermånedene jobber han som prestevikar.

– Jeg trives i kirka. Jeg døper og begraver, det eneste jeg ikke kan gjøre siden jeg ikke er ordinert enda er å vie. Men jeg har også møtt janteloven der. Det er ikke alle som setter like stor

pris på en frittalende type som meg. Det er greit, jeg respekterer det.

Uansett hva man måtte mene er det ingen tvil om at Eirik er en engasjert kar som har tro på både høyere makter og oss mennesker som trækker rundt på jordoverflaten. Han har da også

– Det er noe som er fundamentalt galt med samfunnet.

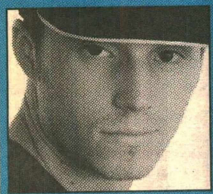
fått luftet meningene sine i den tida vi har snakka med han.

– Det er noe som er fundamentalt galt med samfunnet. Se for dere at en speidergutt forsvinner i løpet av en fjelltur. Snart er det et helt sirkus satt i gang for å finne han. Hjelpemannskap, hunder, helikoptre. Hva hvis en gutt forsvinner på gata i Tromsø? Foreldrene ringer politiet og spør etter assistanse til å finne han. Han har vært borte i to dager. Politiet vet at gutten har vært borti narkomiljøet tidligere. Tror dere det blir noen leteaksjon og live nyhetssending på jakt etter denne gutten? Neppe. Men for denne guttens familie er det like skremmende som om han skulle ha forsvunnet i fjellet.

TEKST: GRY LUKE MUGGERUD
FOTO: INGRID MELVÆR

— Gud er for meg
en kjærlighetskraft.

LEDER

GAUTE BECKETT HOLMSLET,
KULTURREDAKTØR

Kort og godt

PLASTIKK ER FANTASTISK, men cash er fremdeles konge. I alle fall hvis du skal en tur på Studenthuset Driv. En tid før påskeferien kom nyheten om at Driv hadde samlet sammen transaksjoner fra november, desember og januar, for å dele ut en omvendt lottogevinst (les: en hel haug med penger som går ut fra kontoen din istedet for inn, helt plutselig og uten forvarsel).

JEG VAR SELV en av de dem som skalv litt ekstra i buksene når jeg ringte Frøken Konto, og jeg må innrømme at jeg tok telefonen noen centimeter vekk fra øret, og skar en grimase når hun sa «disponibelt beløp på konto er...». Det var ingen rasjonell grunn til at jeg skulle være bekymret, jeg hadde knapt nok satt foten min innfor dørene i den aktuelle perioden. Men så tenker man heller ikke rasjonelt når man er paranoid, og jeg begynte raskt å plages av tanken på å plutselig stå med minus på konto og tomt kjøleskap. Jeg kunne jo ha vært full i gjerningsøyeblikket og spandert en runde på hele baren. Ikke at jeg pleier å gjøre sånt, men man vet jo aldri. Jeg var også smertelig klar over at vi annenhver onsdag hadde hatt redaksjonsmøte på Driv, og at det var overhengende fare for at det hadde vært høy plastikkføring på nettopp disse kveldene. Svetten perlet seg i pannen min.

JEG BEGYNTE Å rasjonere ut brødskivene og smurte pålegg på én side i stedet for begge. Når jeg hadde stekt bacon samlet jeg opp stekefettet og satte det i kjøleskapet for å senere kunne bruke det som smør. Når jeg satt på do passet jeg på å brette papiret en ekstra gang, og tyne det for et ekstra tørk, før jeg slapp det ned i vannet. Når samboeren min tok de todagergamle pizzarestene og kastet dem i søpla, slapp jeg ut et lite skrik og ble fuktig i øynene. Jeg var et vrak.

GLEDEN VAR DERFOR stor når jeg etter en uke på pinebenken oppdagde at jeg, allerede før nyheten ble kjent, hadde blitt trukket en svimlende sum pålydende 330 kroner, helt uten å merke det. Selv om jeg nå forhåpentligvis er «ferdigtrukket», og det hele viste seg å være ganske ubegrunnet frykt, merker jeg at jeg fremdeles blir litt ekstra stresset når bartenderen trekker kortet mitt gjennom kasseapparatet i Mellombar. Når jeg står og venter på tur kommer den samme følelsen som når jeg fremdeles røykte og sto i kø på butikken. «Ikke kjøp røyk, ikke kjøp røyk» tenkte jeg, men når det ble min tur var det første jeg sa: «20 Lucky». «Gå og ta ut penger, gå og ta ut penger» tenker jeg nå. Men jeg ender opp med å overlevere mitt hardt prøvede plastikkort til bartenderen. Frem til de nye kortterminalene kommer på Driv, er jeg redd det vil bli noen søvnløse netter, for nå frykter jeg for feriepengene.

Frosse

Et av de eldste og mest etablerte konseptene i Tromsøs mangfoldige kulturliv er fotballkamper på Alfheim Stadion. Annenhver helg i sommerhalvåret er nemlig dette stadion stedet å oppholde seg om man vil høre uhildete nordnorske skjellsord mens man sliter med å rive de fastfrossete klærne sine løs fra stolsetet. Undertegnede har, av personlige grunner som stammer fra en forblåst barndom i Bodø og en viss Harald Aabrekk, et forhold til Alfheim stadion som kanskje best kan sammenliknes med en konservativ muslims forhold til et griseføs. Men takket være redaktørens forsikringer om at vi på ingen måte betalte for billettene gikk jeg under sterk tvil med på å bivåne TIL-LSK denne lørdag ettermiddagen.

— Da dommeren gjorde ende på 1. omgangs lidelser måtte jeg brette de stivfrosne leddene mine løs fra stolsetet.

FORBEREDELSE

Alfheim Stadion kan være noe av en utfordring for mennesker med svake nerver og et anstrengt forhold til kulde. Det viktigste punktet, som ikke kan understrekes grundig nok, når man skal på fotballkamp i Tromsø er å kle seg ordentlig. Med ordentlig menes et tosifret antall ullgensere, nok bukser til å kle en middels stor ukrainsk landsby, termdress, lue, og minst to par votter. Undertegnede stilte til kamp i hullele olabukser, null stilongs, ingen votter, hvilket ikke kan sies å være det mest gjennomtenkte antrekket.

Det kan også anbefales å kjøpe billett på forhånd, da holder det å møte opp 5 minutter før kampstart hvilket er en effektiv måte å begrense forfrysningene på. Som nevnt ovenfor kan nordlendinger fort bli litt friske i språkbruken under kampen. Setninger som "Dæven han shteike i hællvete dommer, nu må du førr fan lær dæ å bruk fløyta!" er mer regelen enn unntaket, sarte sjeler anbefales derfor også ørepropper.

1. OMGANG

Noen ganger kan fotball være ubegripelig kjedelig, og noen ganger kan det være enda verre enn det. Tromsø og Lillestrøm er to lag som liker å slå mye

DUELL: Bjørn Helge Riise og Hans Åge Yndestad.

lange pasninger. Det høyeste antall pasninger på rad langs bakken var fire og kom som et resultat av at Lillestrøm trillet ballen på egen halvdel i et halvt minutt. Med unntak av et par siviliserte halvsjanser til begge lag var omgangen like underholdende som å se to kjempesnegler prøve å ta livet av hverandre med en badeball. Når man sitter stille virker to minusgrader som tolv, når man sitter stille og kjeder seg virker det som 42. Det er visst flere som fryser på Alfheim, i store deler av første omgang blir 5000 Tromsøværingene overdøvet av 50 ihuga Kanarifans.

PAUSE

Det er mulig det går an å fryse så vanvittig som jeg gjorde uten å få varige men, det gjenstår å se, men det anbefales ikke. Da dommeren gjorde ende på 1. omgangs lidelser måtte jeg brette de stivfrosne leddene mine løs fra stolsetet. Redaktøren klarte heldigvis å lokalisere presselosjen, hvor vi tilbrakte pausen med usiviliserte doser kaffe mens vi fikk med oss høydepunktene fra 1. omgang på en strategisk plassert TV. Redaktøren, som er så kjemisk rensert for underhudsfett at han kan få forfrysninger av å se på en isbit, foreslår å bivåne andre omgang

Infotball

SPENT: Tromsøs supporterklubb Isberget.

på TV i nevnte losje. Forslaget nedstemmes av en godlubben studentjournalist med manglende empati.

2. OMGANG

Stemningen stiger raskt da omgangen starter med et par skikkelige Lillstrømtaklinger, (Knehøyde med strake knotter) som belønnes med gult kort og hissig utskjelling fra tribunene. Undertegnede tar seg selv i å stå oppreist og brøle skjellsord etter en islending som har prøvd å kveste en Tore Reginiussen med forsett, massesuggesjon er skumle greier. Begge lag har lagt om formasjonen og spiller

ballen litt mer langs bakken. I det 61. minutt tar det helt av da Knarvik senterer til VIF- utlånte Lars Iver Strand, han kliner til fra 25 meter og ballen suser i krysset. Undertegnede klapper høflig, mens hele Alfheim jubler. Stemningen er mye bedre, med trampeklapp og tidvis god fotball. Etter scoringen kommer Lillestrøm mer med i kampen. Godt hjulpet av Sead Ramovic, (Tromsøs keeper) som har noen utrusninger i eget felt som ikke kunne vært gjort dårligere i fylla, kommer LSK til noen greie sjanser. I det 87. minutt kommer den tidlige Tromsøspilleren Karim Essidiri seg løs på høyrekanten,

han slår inn til Eziyodawe (spør meg ikke hvordan det uttales) som banker ballen i Ramovic høyre hjørne. Undertegnede smiler stille og ondskapsfullt. Stadionuret viser 2-1 til LSK og en halvtime igjen av kampen da dommeren blåser for siste gang. 1-1 var et greit resultat for den nøytrale tilskuer. På vei hjem til en 40 minutters 50 graders dusj er det på tide med en konklusjon: Fotball på Alfheim er greit så lenge det er gratis.

TEKST: MAGNUS ØVERENGET ORMAASEN
 FOTO: MARIUS HANSEN

TIL - LSK

- TIL-LSK 1-1 (0-0)
- Mål: Strand (61), Eziyodawe (87)
- Banens beste: Tore Reginiussen (evt kaffen i presselosjen)
- Banens dårligste: Stadionuret, som kun fungerte i korte øyeblikk og viste 2-1 til bortelaget på slutten av kampen.
- 4998 betalende tilskuere, (og minst to idioter med pressepass)
- TIL spiller hjemmekamper på Alfheim stadion som ligger sånn cirka nedenfor Elverhøy.
- Hjemmekamper spilles som regel lørdag-mandag på ulike tidspunkt.
- Neste kamp på Alfheim er mot Odd, søndag 3. mai klokken 18.00

I Hamsuns fot

GLEDER SEG: Aleksander Bjørndal (26) og Ingeborg Wie Henriksen (23) skal gå i Hamsuns fotspor i Paris.

Et knippe studenter skal snart reise fra Nordens Paris til franskmennenes Paris for å følge i Knut Hamsuns fotspor.

Det er to engasjerte og forventningsfulle studenter Utropia møter når vi ankommer Café Sånn litt over fem.

– Jeg har faktisk tatt med alpelua for anledningen, sier Ingeborg Wie Henriksen med et bredt smil.

Hun er en av 16 heldige studenter som får være med Knut Hamsun-entusiastene Nils Magne Knudsen til Paris for å markere Hamsunåret der også. Hun skal reise sammen med blant annet Aleksander Bjørndal som også har møtt oss denne fredagsettermiddag.

– Jeg ser på dette som en flott mulighet til å bli kjent med en flott forfatter som jeg er nysgjerrig på, sier Aleksander mens Ingeborg nikker samtykkende.

GLEDER SEG

Ingen av de to studentene visste om denne turen da de startet på emnet Hamsun-studiet i forbindelse med Hamsun-året. Gleden over den store forfatteren ble ikke mindre da begge fikk vite at de skal få en mulighet til å reise til Paris for å besøke hybelleiligheten han bodde

i, stamkafeen han besøkte og parken han satt og drømte seg hjem til Norge.

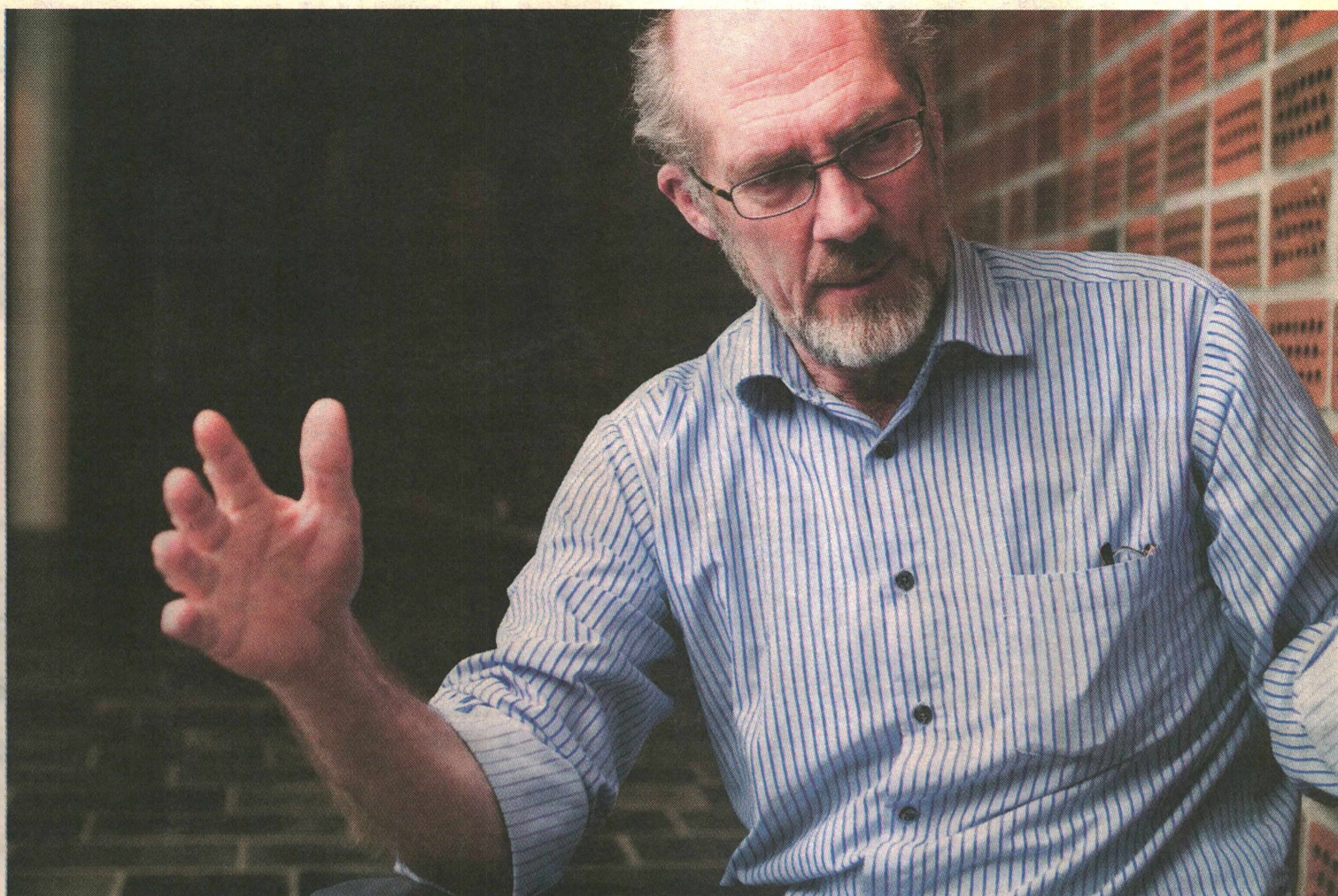
– Det skal bli spennende å få kjenne på kroppen hvordan Hamsun hadde det i Paris, og Paris er generelt en flott by som jeg gleder meg til å få oppleve, forteller Ingeborg Wie Henriksen.

– Det skal bli fint å få lære om den Hamsun som satt i Frankrike og skrev så flott om Nord-Norge, legger hun til. Det er tydelig at de to studentene ser frem til dette, og det er ikke vanskelig å bli smittet av deres entusiasme.

– Minner etter Hamsuns liv i Paris, Frankrike, er mye bedre bevart enn andre steder, så dette skal bli en flott dannelses-tur, og det skal bli flott å få bli bedre kjent med Hamsun, sier Aleksander Bjørndal mens han tar en god slurk av teen. Det er tydelig at de to gleder seg, og det er ingen tvil om at dette kommer til å bli en flott opplevelse for dem og en passende markering av Hamsun-året.

TEKST: NATALIE GODESETH
FOTO: MARIUS HANSEN

por

ENGASJERT: Nils Magne Knutsen skal endelig få vise noen av studentene sine Hamsuns liv i Paris.

Hamsuns største fan

I forbindelse med Hamsun-året 2009 skal en gruppe studenter markere dette med en tur til Hamsuns hybel i idylliske Paris.

Førsteamanuensis Nils Magne Knutsen har lenge prøvd å få til en studietur for sine studenter ved Institutt for Kultur og Litteratur (IKL). Hans entusiasme for Knut Hamsun er til å ta og føle på.

– Dette er en stor triumf for oss. Jeg har selv vært i Paris opptil flere ganger, og nå skal jeg endelig få lov til å vise noen av studentene mine Hamsuns Paris, sier en smilende Knutsen til Utropia.

Han skal ta med seg 16 studenter som skal få bli med ham til Paris for å følge i Knut Hamsuns fotspor og få en innsikt i

det livet han hadde de årene forfatteren bodde i Frankrike.

REISER FORBEREDT

– Vi har lest Hamsuns tekster og jeg hadde en forelesning i dag for studenten som skal være med til Paris, så nå kan vi trygt reise og følge etter Hamsun og hans liv i Paris, fastslår Knutsen.

Han og hans studenter reiser fra 26. til 29. april og skal blant annet besøke hybelleiligheten Hamsun bodde i, sitte i Luxembourgparken han hadde som

muse og stamkafeen hvor han satt og jobbet med sine tekster.

– Det skal bli fantastisk å få lære av å se og å gjøre det samme som Hamsun gjorde, og det er en flott kombinasjon med Nord-Norge og Paris som Hamsun fikk så flott til i sitt forfatterskap, sier Nils Magne Knutsen med et drømmende blick.

Utropia ønsker Hamsun-entusiastene god tur.

TEKST: NATALIE GODESETH
FOTO: MARIUS HANSEN

■ Cheap bicycles

IN WEEK 19, an auction will be held by the police to rid themselves of lost and found-property, along with a large number of bicycles. The prices are likely to be extremely low, and this will be the perfect opportunity to make a real bargain. Objects on the list include over 150 bicycles and a number of watches, jewellery and cameras. More information will be given through the local newspapers.

■ Nattjazz på Kulturhuset

NATT TIL FØRSTE mai blir det en stor jazzfest på Kulturhuset i Tromsø. Barentsjazz og Tromsø Jazzklubb feirer 25-årsjubileet til kulturens storstue i Tromsø, og det gjør de med hele fem jazzkonserter. Det blir alt fra tradisjonell jazz til elektronisk musikk med blant andre Live Foyn Friis, Sordid Affair og Koma. I tillegg blir det verdenspremiere med bandene Odd-Erik Rude Kvintett og Slowcore. Gå til www.tromsojazz.no og www.barentsjazz.no for mer informasjon

■ Turnéavslutning i Tromsø

SOM EN AVSLUTNING av sin Nord-Norgeturné gjør DripP! to konserter i sin hjemby Tromsø. Vi får høre et band i toppform, etter at de har reist rundt i hele Troms, Vesterålen og Lofoten. Musikken er i grenseland mellom indierock og jazz, og repertoaret består utelukkende av originale komposisjoner. Bandet spiller 5.mai på Café Circa, og 7.mai på TviBit.

■ Dull Boy Jack vant demokonkurransen

DULL BOY JACK vant demokonkurransen til Bukta, sammen med Harstad-bandet The Revolt. Bandene skulle egentlig deltatt i en finale, men på grunn av at flere av finalistene måtte melde forfall, valgte juryen ut de to de mente var best på bakgrunn av de innsendte demoene. Dull Boy Jack og The Revolt vil dermed bli å finne på Buktafestivalen, i selskap med Roky Erickson, Fu Manchu og Kaiser Chiefs.

Heidi - Irina

Hurra, Spania er mer enn "Charterfeber"

Det hele starta i januar, da venninna mi så filmen "Vicky Cristina Barcelona" og bestemte seg for at Barcelona var drømmebyen.

Siden det hadde gått en hel måned siden juleferien var jeg ikke spesielt vanskelig å overtale til å adoptere drømmen, og ta ut en "velfortjent" ferie. I løpet av ei uke var alt booket og klart. Med knekkebrød og vannkoker i bagasjen startet vi vår flukt mot sør 21. februar 2009.

Første stopp var Schiphol i Amsterdam, et svært beist av en flyplass. Etter en visitt på dutyfreeen begynte vi å snakke russisk. Noe som resulterte i et heller ufrivillig bekjentskap med en gal tysker som så oss som en glimrende mulighet til å praktisere sine eminente russisk-kunnskaper. Han kunne også hollandsk. Det kunne ikke vi...

Med latterkrampa i halsen, Baileys i magen og våre fordommer mot tyskere intakt, gikk flukten videre mot sør.

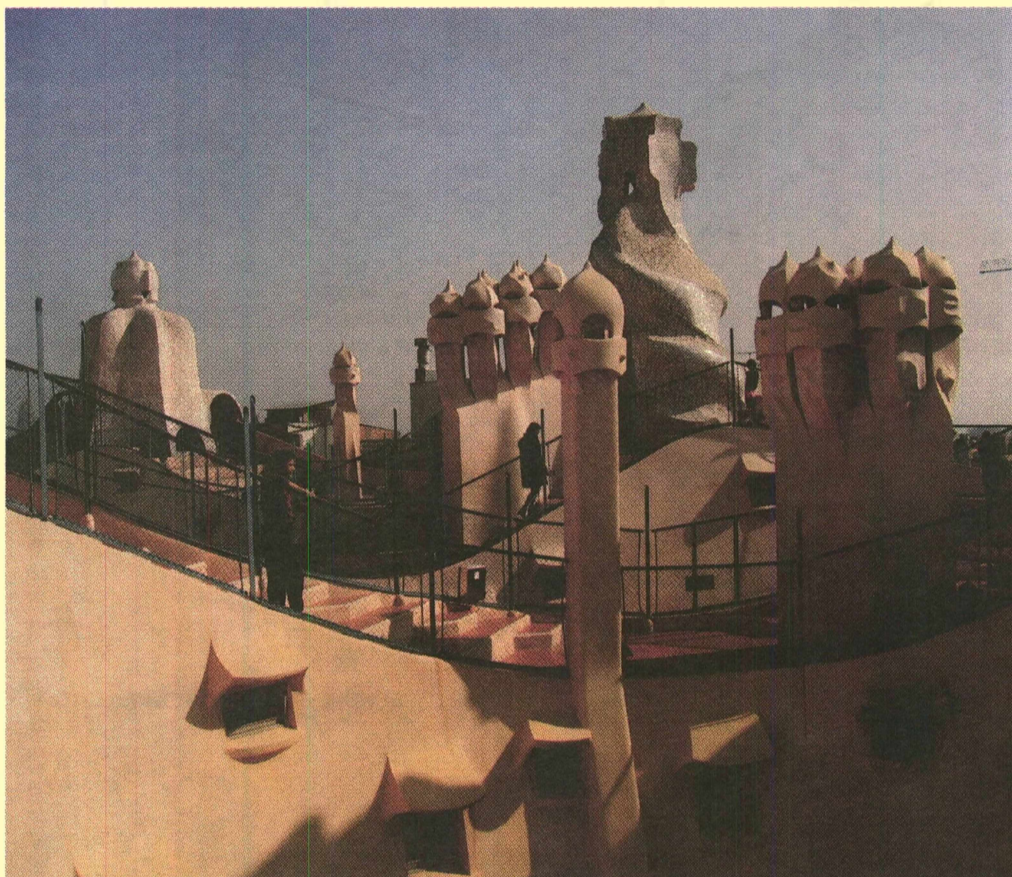
MANNEBEIN OG HAKESLEPP

Ved ankomst det forgjettede land, skapte vi forviklinger utenfor flyplassen. Vi skjønnte ikke at taxiene stod i kø, så vi gikk bare bort til det best utseende mannebeinet og ville sette oss inn. Dette falt ikke i god jord hos den krakilske gamle gubben fremst i køa, som begynte å hyle og skrike og gestikulerte så han nær fektet ned et fly. Vi tok hintet...

Vår første dag i Barcelona ble tilbrakt med å virre siklende rundt i sentrumsområdet. Og det var ikke mannfolka som gjorde at vi hadde tunga nedpå knærne (i alle fall ikke på dette tidspunktet!). Alt vi så var så utrolig vakkert. Sola skinte, det var palmer overalt, appelsintrær, blått hav, fantastisk arkitektur og minimalt med turister. Vi fikk et inntrykk av at vi var på et sted som egentlig ikke eksisterte.

— Vi følte oss som de siste damene i verden

Det Spania jeg fryktet å møte (les: traumatiske minner fra "Charterfeber") var totalt fraværende, til og med på utestedene. Vi falt dypt og inderlig for byen allerede første dag, og vi fortsatte å "falle" de kommende dagene.

BØLGETE: Trappene i Casa Milà.

GAUDÍS BY

Barcelona har en rik kulturarv og flott arkitektur, og vi prøvde å få med oss noe av "mustene". Vi trasket gatelangs mens vi hyppig konfererte med vår murstein av en reisebok. Denne brakte oss ved et par tilfeller til lugubre smug der vi i ettertid angret på at vi satte våre bein. Det er uvisst om grunnen var kartlesernes mangel på konsentrasjon eller ubevisste ønsker... Men vi kom oss dit vi skulle også, f.eks til Casa Milà og Casa Battló, som begge er bygninger av arkitekten Antonio Gaudí. La Sagrada Família er også hans verk, - en uferdig, men storslått katedral, som ble påbegynt i 1882. Vi besøkte også Park Güell, som er et parkanlegg med unike konstruksjoner i mosaikk. Etter få dager merket vi at denne Gaudíen hadde hatt en finger med i spillet på de fleste hjørner av byen, og vi ble etter hvert temmelig lei av å høre navnet hans. Vi søkte stadig oftere mot vannhullene. Der lærte vi å elske Gaudí igjen.

GODE ENGELSKKUNNSKAPER

Innimellom mosaikk-hus og avdøde kunstnere fikk vi også med oss noen nær-døden-opplevelser i trafikken, men ikke så mange som forventet! Enda et poeng til Barcelona! Vi ble også positivt overrasket over befolkningas engelskkunnskaper. Folk

SUSPEKTE "THREE-PACKS"

Det andre rare var at utpå kvelden ble det plutselig tett befolket av afrikanske damer i gatene. De var usminket, kledd i joggebukser og så absolutt ikke ut til å være til salgs. Men etter at noen gutter fikk tilslag på spørsmålet "Hvor mye koster det?", forsto vi at det var de...

Noe annet som også var til salgs var "three-packs", som folk sto og slengte med langs gata. Vi mistenkte at de ikke bare inneholdt øl. Det var litt for merkelig at alle sammen var så hyppige på å selge akkurat tre ølbokser.

Skuffelsene var få i drømmebyen. Utelivet var det heller ingenting å si på. Vi fant nattklubbene Opium og Choco nede på stranda, og under stjernene shaka vi av oss uhyggelige minner fra Salvador Dalí-museum og måsenes presisjonsbombing.

HØYDESKREKK PÅ CAMP NOU

Den siste dagen gikk turen til Camp Nou, den kjente fotballstadion i Barcelona. Den tar over 100 000 mennesker, og da jeg sa til vakta at det gikk nesten to Tromsø på den, holdt han på å le seg i hjel. Norsk som jeg er, liker jeg å se utsikten fra toppen av ting. Og det var rene fjellturen å begi seg oppover benkeradene på Camp Nou. Etter at vi hadde kommet ca 1/5 opp, grep vi svimle fatt i fjellvettregelen "Det er ingen skam å snu", og kravlet omtåket nedover mot grasmatta igjen. Det står absolutt respekt av å ha et stadion som er så stort at man får høydeskrekk før man er kommet til setet sitt!

FALT PLADASK

Så var det nesen hjemover og "tilbake til livet". Skjønt det kan diskuteres om vi egentlig er tilbake. Det kommer til å ta en stund før vi virkelig er landet! Vi falt som sagt pladask for Barcelona, og kan på det varmeste anbefale alle å flykte sydover, uansett om det er med kulturelle, arkitektoniske eller alkoholiske intensjoner. Ønsker man lav frekvens av sveiseblinde nordmenn og "special price for you", anbefales det å reise utenom sesongen, slik som vi gjorde! Three-packs er det sannsynligvis sesong på året rundt. Vi ber om å bli underrettet hvis noen får oppklart hva de egentlig inneholder!

TEKST OG FOTO: HEIDI BL.-H. ØLSTADLØKKEN

— Det står absolutt respekt av å ha et stadion som er så stort at man får høydeskrekk før man er kommet til setet sitt!

helt opp i 60-70 år skjønnte utmerket godt hva vi spurte dem om. Minuset var bare at svaret som regel kom på spansk, og ikke akkurat i sneglefart heller. Men det er utrolig hva man forstår med litt blekk-sprut og Cava i magen. Og spanjolene smilte fra øre til øre da vi nikket og sa "¡Si!!!!!" til deres veibeskrivelser.

Under oppholdet støtte vi på noen pus-sige fenomener. Det ene var at mannfolka så PÅ oss, og ikke ned i bakken (som er tilfelle i visse andre, kaldere land...). De tutet, rullet ned vinduer og ropte diverse amorøse ting etter oss. Vi følte oss som de siste damene i verden. Og tenkte at det kanskje var like bra at vi ikke var så stø i spansk! Hvis noen på grunn av likestillinga skulle føle seg i tvil om at de er hunkjønn – reis til Spania, og du er aldri mer i tvil!

- Barcelona

FARGERIK: Park Guell.

Utopia har fått ny
hjemmeside!

Kikk innom for
oppdaterte **nyheter**,
ekstra **anmeldelser**
eller for å **si din**
mening.

Tilgjengelig f.o.m. 27. april

www.utopia.no

UNNs ukjente kulinariske perle

KAFÉ EVERT

UNNs ukjente kulinariske perle
 Av: Stewart Håseth

SPISESTED

Onsdagen før påske var det bemerkelsesverdig tomt på universitetet. Alt av utsalgssteder for mat var stengt, og UNN var det nærmeste for en arm, utarmet student. Redningen ble derfor å rusle innom UNN, i håp om at maten på Narvesen var mindre tørr enn vanlig.

MIN OPPMERKSOMHET FALT derimot på et lite skilt i inngangspartiet: "Kafé Evert – følg skilting til D3". Litt redd for å bli blandet med alle UNNs pasienter, gikk jeg derfor nervøst innover på UNN. Etter en miniversjon av Jules Vernes "Reisen til jordens indre" fant jeg endelig frem til Kafé Evert. Stor var min overraskelse da jeg kom inn i lokalet. Et stort lokale med plass til over 500 åpenbarte seg for meg. De har til og med en scene for live-musikk der.

NÅ KOM JEG ikke for å høre musikk, men for å spise. Dette er stedet for å spise! Her har de et gedigent koldtbord med masser av varmat og en salatbar. I tillegg har de en egen krok med brødmat, og dertil alskens pålegg. Det var som å komme til en dyr hotellbrunch, bare at her hadde de mye mer å velge mellom.

JEG FANT MYE god mat, og var noe skvetten da jeg gikk til kassen for å betale. Men mine bekymringer var grunnløse. All på koldtbordet betales etter vekt, noe jeg

synes er en genial løsning – betal for kun det du spiser. Kaffen var god, og koster bare 5,-. I tillegg kan du kjøpe rabattkort og få hvert 11. kopp gratis. Selv betalte jeg knappe 30 spenn for et godt og solid måltid. Om kontoen er slunken, kan derfor Kafé Evert bli redningen. Ikke bare er maten mye billigere enn på UiTs egne kantiner – den er også bedre. Sjek den ut i dag.

Det perfekte egget

EGGEKOKING

Egg-koketid-kalkulator
 Av: Joke Verwaard

MAT

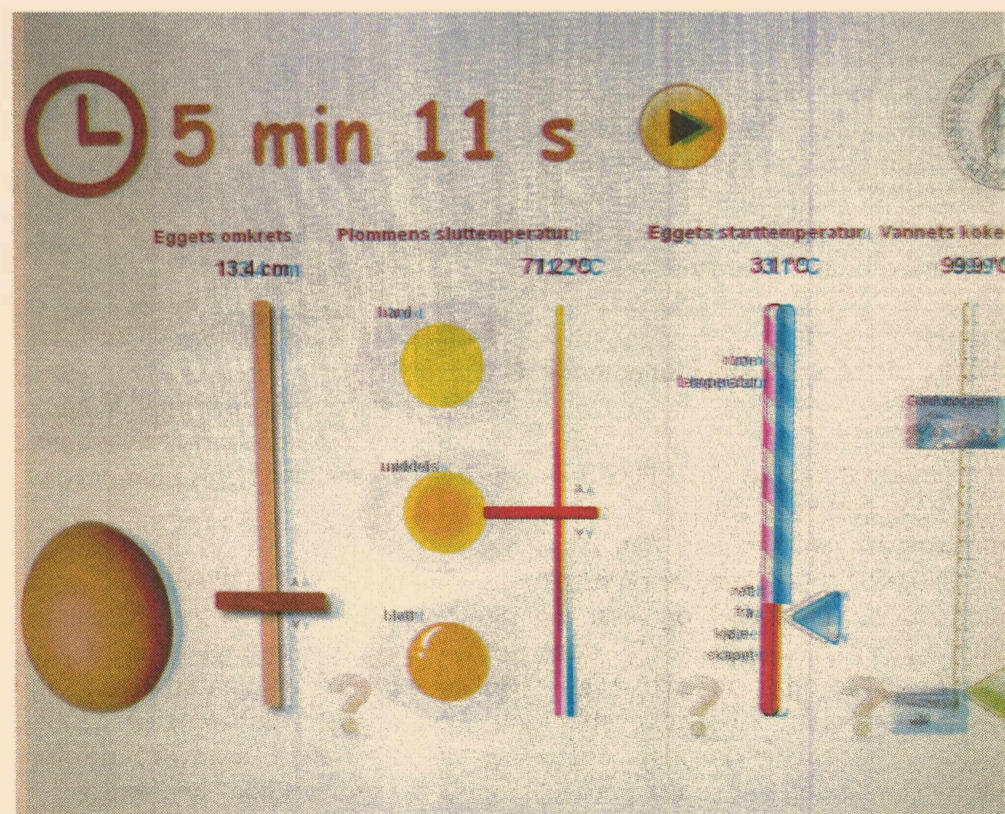
PÅSKEFERIEN ER OVER men det er fremdeles godt med et kokt egg til frokost. Men det er ikke bare bare å koke et perfekt bløtkokt egg.

til "romtemperatur"), og hvor høyt oppe du befinner deg. Vann koker ved lavere temperatur på fjellet, noe som innebærer at egget skal ligge litt lengre. Det å måle omkrets på egget er kanskje litt slitsomt hvis det ikke står på esken, men med litt tau og en linjal er det lett overstått for den sanne egg-elskeren.

EN PRAKTISK NEDTELLINGSKLOKKE med autentisk hanelyd hjelper deg til å huske når tiden er inne for å ta egget ut av vannet og mens du venter kan du lese flere nyttige tips på nettsiden. Har du fulgt instruksene nøye, så har du nå et kokt egg, akkurat som du vil ha det.

HUSK Å SKYLLE det ferdige egget godt. Velbekomme!

KJEMISK INSTITUTT VED universitetet i Oslo har nå laget et hjelpemiddel for oss som sliter med å koke det perfekte egget. På <http://www.kjemi.uio.no/publikum/popularkjemi/egg/> kan du finne egg-koketid-kalkulatoren. I programmet skal du fylle ut hvor stor omkrets ditt egg har, hvordan du vil ha egget, hvilken temperatur det har (alt fra "rett ut fra kjøleskapet"

Reflektert politisk essaysamling

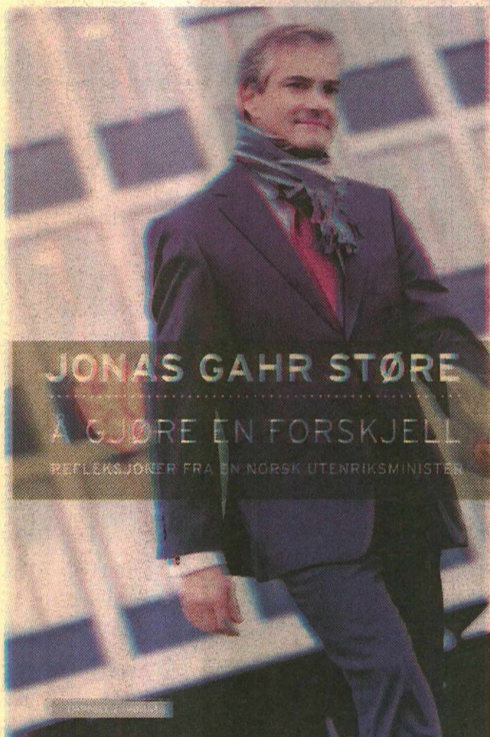
Å GJØRE EN FORSKJELL -

refleksjoner fra en norsk utenriksminister

Jonas Gahr Støre

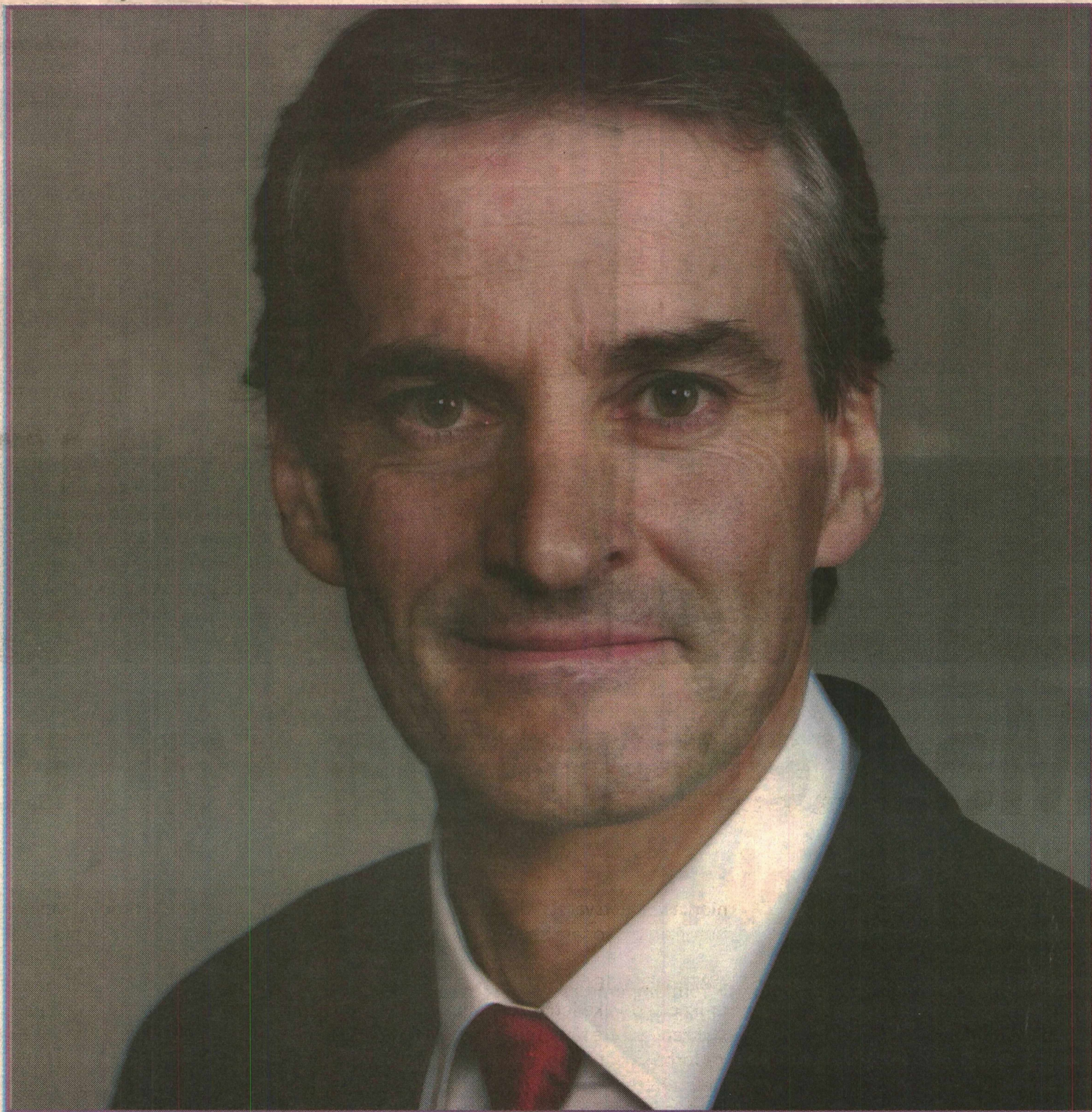
Cappelen Damm

BOK

Å GJØRE EN forskjell er noe så usedvanlig som en monografi fra en sittende norsk minister om hans fagfelt. I likhet med Refleks-prosjektet vil boka invitere til tenking og debatt om den norske utenrikspolitikken, i en tid da verden blir stadig mindre, og grensene mellom utenriks og innenriks viskes ut. Utenriksministeren har ikke manglet taletid i offentlige fora. Men norske medier har gjerne sin egen agenda som styrer vinklingen, og sakene skal helst kunne presenteres i ti-sekunders sekvenser. I bokform får Støre slippe frem ufiltrert, og i en form som er mer egnet for å trekke de store linjene. Derfor er denne boka viktig – for folkeopplysning, og i siste instans for et fungerende demokrati.

STØRE Plasserer dagsaktuelle hendelser og politiske spørsmål i en historisk og geografisk sammenheng. Han veksler mellom politiske analyser og medmenneskelige vurderinger, og beskriver møter og samarbeidspartnere. Til tider er det personlig, og en gang i blant skildres de dilemmaene han stilles overfor i arbeidet så godt at det kjennes i magen, men han holder seg langt unna grensen mot det private. Han gir noen nyttige

opplysninger, som sin egen oppfatning av hendelsene som ledet fram til invasjonen av Irak. "Dear Condi"-episoden nevnes også kort.

KLARE POLITISKE RETNINGSVALG, som Støres ja til EU, kommer bare sjelden til uttrykk, og da gjerne implisitt. Blant postulatene hans er en gjentatt insistering på at menneskerettighetene per definisjon er universelle, til tross for at de ofte oppfattes som vestlige i andre deler av verden, samt noe som kan oppfattes som

et ganske idealisert bilde av EUs og USAs rolle i prosesser for fred, stabilisering og frihet. Men fullstendig objektivitet er selvfølgelig en umulighet, og ikke engang nødvendigvis noe å strebe etter. Tvert imot kan det være greit med en avklaring av hva denne ledende politikeren står for. At Støre har et genuint engasjement og et ønske om å gjøre en forskjell, er tydelig. Samtidig er han opptatt av å tenke høyt, og fremsetter flere visjoner og ønsker enn konkrete svar.

DEN NOE PRETENSJØSE tittelen til tross: *Å gjøre en forskjell* er ikke noe valgkampinnlegg eller festskrift over Støres tid i regjeringslokalene. Den er heller ikke en ABC over klodens samfunnspolitiske tilstand, men den gir en grundig innføring i norske posisjoner og overordnede interesser på de områdene som har størst betydning for oss i dag. Den er lettlest, i den grad at den til tider balanserer farlig nær det banale. Anbefales!

TEKST: INGVILD LUDVIKSEN

MASKER OG MORD: Kong Gustav III ankommer maskeballet.

Maskerade på Kulturhuset

MASKEBALLET

Hovedscenen
Kulturhuset, 18. april

OPERA

FOR 150 ÅR siden skrev Giuseppe Verdi en opera om drapet på den svenske kongen Gustav III. Maskeballet ble først oppført 17. Februar 1859 i Roma men handlet da ikke om kong Gustav. Det var forbudt med (framstilling av) kongelig drap på scenen og navnene på karakterene ble endret. Senere ble den oppført med de originale navnene i Danmark og Stockholm. Den svenske versjonen ble forrige helg oppført i Tromsø, denne gangen ikke som direktesending på Verdensteatret men rett på Kulturhusets storscene. Oppførelsen er et samarbeidsprosjekt mellom Den norske opera og ballett og Opera Nord med musikere fra operakoret Ultima Thule, Tromsøs symfo-

niorkester, Forsvarets musikkorps Nordnorge og personale fra Kulturhuset.

OPERA ER NOE helt for seg selv. Teksten er ikke alltid like lett å forstå og operastykkene er ofte så kjente at man allerede på forhånd vet hva som vill skje til slutt. Det er lettere å følge med når man har lest historien på forhånd men forunderlig nok er det også mulig å forstå ganske mye av det som skjer uten noe forkunskaper. Kanskje det var min kvinnelige intuisjon som gjorde at jeg skjønnte at grevinnen Amelia hadde følelser for kongen selv om jeg ikke forsto mer enn et par setninger fra teksten, men da tror jeg at jeg overvurderer min egen intuisjon. I operaen er det kroppsspråket, musikken og scenografien som forteller mye av historien.

EN FØLELSE JEG satt igjen med etter tidligere operaerfaringer er at det av og til virker som sunget skuespill, det var ikke

tilfellet her. Artistene gjorde en veldig troverdig jobb slik at det ble mulig å bli dratt med i historien til tross for forståelsesproblemer. Samtalen som grevinnen og hennes ektemann har etter han finner ut av hennes hemmelige kjærlighet var en scene som tydeliggjorde hvor viktig bruk av kroppsspråk er. Toril Carlsen, som spiller grevinnen, viser at hun kan dette.

DETTE ER I veldig liten grad en kongefortelling, men i stor grad en fortelling om umulig kjærlighet som det tross alt var i 1859 da karakternavnene ble endret og konge-elementet falt vekk fra historien. Det som derimot er meget kongelig er de stilige kjolene og de prektige dekorasjonene sammen med gjennomtenkt bruk av lys og farger. Scenen der grevinnen, Ulrica og kongen synger sammen, men likevel hver for seg, var et pent eksempel av hvordan farge og lysbruk kan tydeliggjøre situasjonen.

I "PRETTY WOMAN" (av alle filmer) sa Richard Gere at opera er noe man fra første stund liker eller hater, og at det ikke er noe man kan endre ved det. Jeg er uenig. Den første operaen jeg så likte jeg ikke, Maskeballet derimot var imponerende og underholdende, andre i salen var tydeligvis enig og jeg hørte ordet "fantastisk" flere ganger etter det røde gardinet falt. Så ja, det går an å bli revet med av en historie som man allerede vet slutten på, og Maskeballet i denne utføringen fikk meg til å skjønne det. Det er ikke bare historien men også musikken som underholder her slik at man befinner seg i teater og konsertsal samtidig. Et fint definisjonsøyeblikk for kulturhuset.

TEKST: JOKE VERWAARD

FOTO: ERIK BERG, DEN NORSKE OPERA OG BALLETT

BENICIO DEL TORO

CHE

2.DEL ★

GERILJALEDEREN

EN FILM AV STEVEN SODERBERGH

A REVOLUTIONARY LIFE!

PREMIERE PÅ AURORA
KINO FOKUS 17 APRIL

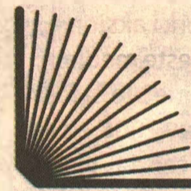
AURORA KINO
FOKUS

Engelsk fiction
Norske tegneserier
Diverse morobøker

3 for 2

Engelskspråklige tegneserier
Norsk pocket

Fra 21. april til 2. mai

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

Stat

STUDENT MEDLEM

- Hjelp ved trøbbel på jobben!
- Gratis forsikringer m.m.!
- LO tar samfunnsansvar!

Terje Håkstad
Kontor Øvre Lysthus, rom 1.07
terje.hakstad@lostat.no telefon 776 20 953
Besøk gjerne vår Facebook-gruppe "LO Student UiTø"

Musikalsk countrykollektiv

SHIT CITY
Blårock
Torsdag 16. april

KONSERT

BARBEINT OG UTSTYRT med indianerfjær spilte Gorm Møller og hans våpenbrødre i Shit City opp til svelt musikalsk kakofoni på en for anledningen rekordutvidet Blårock scene. Det åttmannsstreke orkesteret Shit City som først ble startet opp som en trio, sentrert rundt gitarist og låt skriver Gorm Møller, gitarist Jan Erik Kraabøl og bassist Lars Erik Larsen, leverer et tjukt, bredbeint og sammensatt sørstatsrock-inspirert lydbilde med til tider klare referanser til band som Creedence Clearwater Revival, Lynyrd Skynyrd og The Byrds.

ET KRAFTIG LYDBILDE blir garantert av fire gitarer, til tider to slagverk i aksjon – i tillegg til bass og bandets nyeste medlem; Bjørn Leine på munnspill. Leine ble et fast medlem av Shit City i løpet av 2008 etter at pianisten Ingrid Olava Brænd Eriksen hadde forlatt bandet i oktober 2007 for å kunne fokusere på solokarrieren.

DEBUTPLATA GOD BLESS Our Home, som ble sluppet i mai 2007 fikk glimrende kritikk og førte også til at bandet ble nominert til Spellemannspris i kategorien for Country samme året. Og det var mye godt

gammelt materiale som ble hentet fram denne kvelden med godt over halvannen time på scenen.

MEN DET VAR først og fremst de nye låtene fra det selvtitulerte albumet Shit City som kom i mars i år, som skulle presenteres og første låt ute fra Gorm og co denne konsert kvelden var spor fire fra den nye plata – Portuguese Harbor – som for undertegnedes del høres mye bedre ut live enn på albumet, noe man kanskje kan si gjelder de fleste av låtene ettersom de får et slags ekstra trykk over seg når de blir fremført live. Litt ekstra trykk skulle bare mangle når man samler et såpass stort orkester av instrumenter på en trang scene på én gang.

TIL TROSS FOR det som ikke var det store oppmøte publikumsmessig, virket det svært trangt om plassen. Kanskje ikke så rart når det som vanligvis ville vært hele scenen, var dekket til med to slagverk og to bongotrommer. Selv om det for min egen del til tider ble litt for mye country, var stemningen høy blant de frammøtte og publikum ropte fortsatt etter mer når den halvannen time lange konserten var over.

TEKST: JENS KIELLAND
FOTO: MARIUS HANSEN

BRUSTE MED FJØRA: Gorm Møller i Shit City

Diamanter blant gråstein

BUKTAMARATHON
Haakonscene
Driv, 17. april

KONSERT

I ÅR SOM i fjor skal to unge og uetablerte band få muligheten til å spille på Buktafestivalen. Nytt av året er at de også får spille inn en demo i det nye studioet Kysten. Seks band kjempet fredag 17. april om de to plassene.

JACKIE MOONSHINE VAR først ut med sin bluesrock. De var samspilte og holdt et høyt nivå. Vokalisten hadde litt dårlig lyd på gitaren sin, noe som resulterte i at man til tider kun kunne høre de lyse tonene når han spilte. Dette ga også utslag hos trommisen, som klagde på at han ikke hørte gitaren i monitoren, og følgelig hadde problemer med å holde takten på en av sangene. Betablok var neste band på scenen. De var ikke like samspilte, men tok igjen med sin innlevelse på scenen. Der Jackie Moonshine hadde stått stille og virket nervøse, hoppet og ropte Betablok sine strofer utover publikum så svetten rant.

NO FUZZ VIRKET meget lovende når de begynte å spille, helt til vokalisten slapp til. Stemmen var anonym og klarte ikke å skjære gjennom. Det ble rett og slett litt for snilt. Til tider ble det nesten litt ufrivillig morsomt, spesielt når han flere ganger løftet armen i en slags Hamletpositur. Sanity Shed ble litt sintere, faktisk spilte de så aggressivt at reimen på gitaren røk. En ny reim og litt gaffateip senere kunne de fortsette, og de la umiddelbart listen enda et hakk høyere.

SAME LIME BLE for meg kveldens høydepunkt. Med sin funky pop/rock tok de publikum til nye høyder og fremsto virkelig som en diamant blant gråstein. Vokalist Mimmi Tamba ga hele salen bakoversveis med sin klokkerene stemme, og når det ble avsluttet med allsang og publikummere som spontandanset på scenen virket det allerede klart hvem en av vinnerne var.

SISTE BAND PÅ scenen var Inside I. Da var vi tilbake i skrikerockens landskap, en ganske brå overgang fra de funky tonene fra Same Lime. Inside I fremstod

kanskje som det mest rutinerte bandet på scenen denne kvelden, og leverte en solid konsert.

BUKTA BAND BATTLE er en spennende mulighet til å få sett hva som rører seg rundt i Tromsø og omegn. Gikk du glipp

av arrangementet kan du i alle fall få oppleve to av bandene på Buktafestivalen. De to bandene ble Jackie Moonshine og Same Lime.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET
FOTO: MARIUS HANSEN

DIAMANT: Mimmi Tamba sprudlet på scenen.

Fotograf: Gaute Beckett Holmslet

*Den ukjente putetrek-fuglen tar seg
en velfortjent hvil i en telefonkiosk*

LITT TREIG: I anledning julefesten har Thick Kevin kledd seg ut som påskeharen

Sekstitallets PirateBay

THE BOAT THAT ROCKED

Regi: Richard Curtis

Med: Bill Nighy, Tom Sturridge

FILM

ÅRET ER 1966. BBC vegrer seg for å spille rock på sine radiostasjoner og på en båt ute i Nordsjøen har en gjeng rocka radioverter tatt affære ved å starte sin egen piratradiostasjon, Radio Rock. Dette liker regjeringen dårlig, og planer blir lagt for å få bukt med problemet. Selv om man tidlig i filmen får inntrykk av det, er ikke The Boat That Rocked basert på en sann

historie. Den er løst basert på flere. Bare så det er klart.

THE BOAT THAT Rocked har et enormt persongalleri. Det er ikke overraskende med tanke på at det er regissør/manusforfatter Richard Curtis som står bak roret. Han var også mannen bak Love Actually, en film med så mange hovedkarakterer at det var til å bli svimmel av, hvor Hugh Grant sto på toppen av rollelisten. Men i likhet med Love Actually klarer han også i denne filmen å balansere rollefigurene. Han motstår fristelsen til å prøve å dykke

dypt ned i hver karakter, samtidig som han gir personene nok dybde til å gjøre dem interessante.

FILMEN ER KANSKJE litt i overkant lang, men den føles aldri unødvendig langtrukket. En av grunnene til dette kan være at den blir avbrutt av små montasjer, akkompagnert av tidsriktige rockeperler. Fem andre grunner er Bill Nighy, Phillip Seymour Hoffman, Rhys Ifans, Nick Frost og Chris O'Dowd. De spiller så bra sammen at man nesten glemmer at man ser på et lerret.

DET SOM GLEDER meg mest etter å ha sett denne filmen, er at Curtis virkelig klarer å følge opp regidebuten sin med Love Actually. For selv om man har skrevet storfilmer som Notting Hill og Four Weddings And A Funeral, er det ikke dermed sagt at man er en god regissør. Men etter to timer på rockebåten var det lett å mene at han var nettopp det. Spesielt siden Hugh Grant ikke var med. Spesielt derfor.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET

Ubehagelig autentisk

PRIDE AND GLORY

Regi: Gavin O'Connor

Med: Edward Norton, Colin Farrell

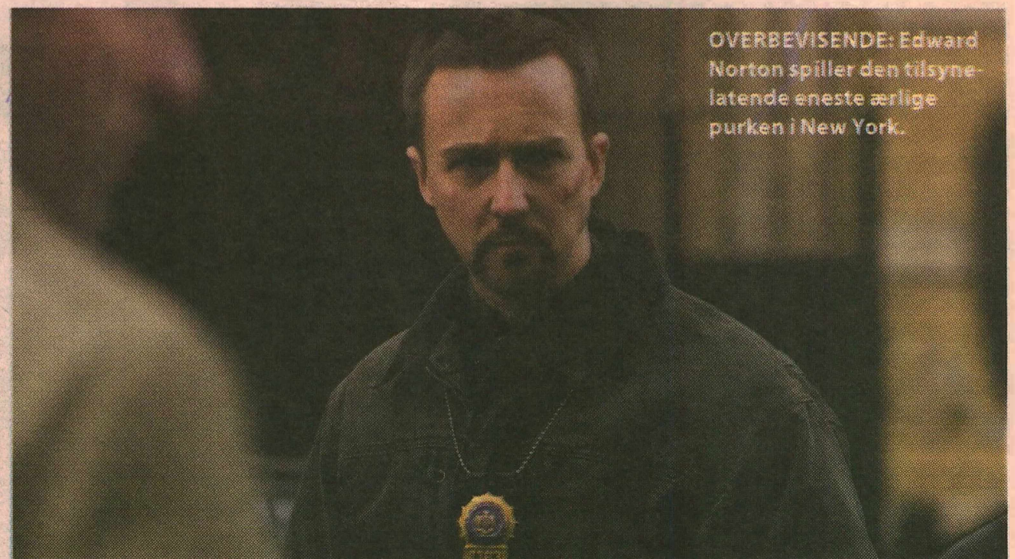
FILM

FAMILIEN TIERNEY HAR oppdradd politimenn gjennom flere generasjoner. Ray Tierney (Edward Norton) får i oppdrag å etterforske en sak hvor fire politimenn har blitt drept, og etter hvert viser det seg at sporene peker mot hans egen svoger, Jimmy, som også jobber i politiet.

POLITIMENN I NEW York har blitt skildret i mange filmer og serier, sjelden som noe annet enn uhøflige barbarer med et språk som ikke ligner verken grisen eller andre gårdsdyr. Men språkbruken er ikke nødvendigvis det som gjør mest inntrykk. Det er klart, den setter stemningen, men etter å

ha sett en del politifilmer og bodd i Tromsø i to år har jeg blitt ganske blasert hva angår fargerik språkbruk. Det som derimot gjør Pride and Glory til noe annet enn en film i mengden, er hva som faktisk vises på lerretet. Det er noen scener som er så ufysiske at man nesten må se vekk. Bildene griper tak i ryggmargen og slipper ikke taket før lyset går på. Filmen er ikke unødvendig ubehagelig, men den balanserer helt klart på grensen.

EDWARD NORTON GJØR en glimrende prestasjon som politimann med moral og Colin Farrell gjør en av sine beste rolletolkninger som det eksakt motsatte. Jon Voight er patriarken i familien og har akkurat den tyngden et familieoverhode skal ha. Noah Emmerich spiller presset familiefar som har mistet kontrollen over sine ansatte og er

OVERBEVISENDE: Edward Norton spiller den tilsynelatende eneste ærlige purken i New York.

overbevisende i rollen. Jevnt over er det svært gode skuespillerprestasjoner og filmen er meget troverdig.

PRIDE AND GLORY er en skitten, brutal og hardtslående film. Den viser sider ved New York-politiet man garantert har sett før, men på en ekkelt autentisk måte. Dette er en

velregissert film som handler om lojalitet, ære og samvittighet, og skuespillerne formidler budskapet på en ypperlig måte. Den kan være rystende til tider, men aldri så mye at du får lyst til å gå. Men det kan være du ser vekk et par ganger, det vil jeg påstå.

TEKST: GAUTE BECKETT HOLMSLET

Forutsigbart uforutsigbart

A WOMAN A MAN WALKED BY
PJ Harvey and John Parish
Universal Island Records Ltd

MUSIKK

PJ Harvey & John Parish

A Woman A Man Walked By

A WOMAN A Man Walked By er oppfølgeren til 1996s *Dance Hall at Louse Point*, den første plata John Parish og PJ Harvey samarbeidet om. Parish har også vært med på å produsere to av Harveys album. På samarbeidsprosjektene har Parish skrevet musikken, mens Harvey har skrevet og fremfører tekstene. Det skulle dermed ikke være noen overraskelse at *A Woman A Man Walked By* har mye til felles med Harveys soloplater. Åpningslåta, "Black Hearted Love", peker tydelig tilbake på

Stories From The City, Stories From The Sea. Ikke dermed sagt at de gjentar seg selv. PJ Harvey har etter hvert blitt kjent for å gjenopfinne seg selv på hver plate.

PÅ A WOMAN... gir Harvey stemme til blant annet en mor som har mistet sin yngste sønn, en rebell, en eldre kvinne og en desillusjonert soldat. Hun har et ekstraordinært register, og snakker, hvisker, kroer, hulker og klemmer frem bilder av svært forskjellige personer og følelser. På tittellåta snerrer hun "I want your fucking ass", på "Pig Will Not" ropesynger hun i kjent stil, men plata har også plass til mer dempede låter som den nærmest sakrale "Passionless, Pointless" og den vakre "The Soldier". Arrangementene er gjerne enkle, og tekstene har en fremtredende plass.

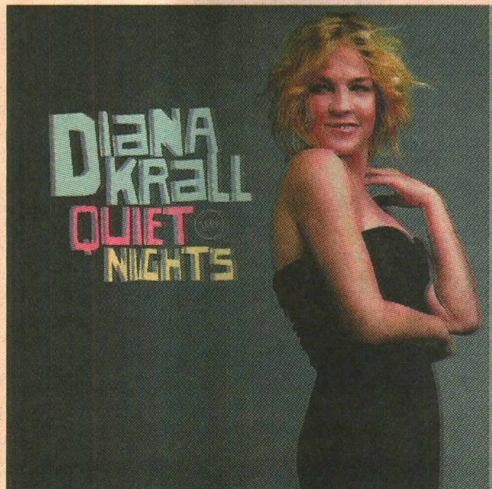
A WOMAN... ER ei plate uten de store overraskelsene, og virker umiddelbart mindre gjennomført enn de beste soloplatene til PJ Harvey. Men vekslingene og variasjonen er også platas største styrke, og den har en lekenhet som vokser for hver gjennomlytting.

TEKST: INGVILD LUDVIKSEN

En natt i heisen

DIANA KRALL
Quiet nights
Universal

MUSIKK

DA JEG VAR på konsert med Diana Krall, under Molde Jazzfestival på begynnelsen av nittitallet, var dama et fyrverkeri på scenen. Det var første gang hun spilte i Norge, og hun tok alle tilhørerne med storm. Denne skiva er knapt nok en flau bris, det er bare flaut.

hjel. Jeg vil ikke kalle dette jazz, det er mer easy listening. Det glir nemlig inn gjennom det ene øret og ut av det andre, uten at jeg finner passasjer det er verdt å stoppe opp ved. For all del, Diana har en vakker stemme, og hun er også en habil pianist, men dette er for enkelt. De som velger spillelister for musak har derimot fått en ny favoritt. Skulle jeg blitt værende i en heis en natt, kunne denne musikken gått an. Skulle jeg hatt en fin, rolig natt med noen jeg elsker hadde den heller ikke vært å forakte. Skulle jeg derimot ha noe å lytte til, ville jeg derimot valgt noen av damas tidligere produksjoner. Dette er å gi sjangeren mainstream et ansikt, med alle negative fortegn.

DENNE PLATA MED mer eller mindre standarder kan med fordel stå i hylla hos Platekompaniet, jeg har nok hørt alle disse sangene fremført av andre artister på en mye mer overbevisende måte. Du burde heller velge to av hennes tidligere album til omtrent samme pris. Da vil du ha muligheten til å høre hvor flink denne dama egentlig er.

TEKST: STEWART HÅSETH

MUSIKKEN I SEG selv er flott produsert, problemet er bare at den er produsert i

driv

- byens tøffeste konsertscene!

Torsdag 23. april

Postgiro- bygget

Haakon Scene | 190,-/240,-

Fredag 24. april

Per lag | 30,-

Torsdag 7. mai

Haakon Scene | 120,-/150,-

Lørdag 16. mai

cc. | 30,-

Faste konsept:

Tirs: Red&Hvit

Lør: Lørdagsdisco

Ons: LilleLørdag

Søn: Søndagspizza

Frei: Quiz/Poker

Forhåndssalg på nettsidene, drivs café og på
Akademisk Kvarter, UB-kjeller UiT

www.driv.no

AB VIA: HØRT PÅ DESKEN

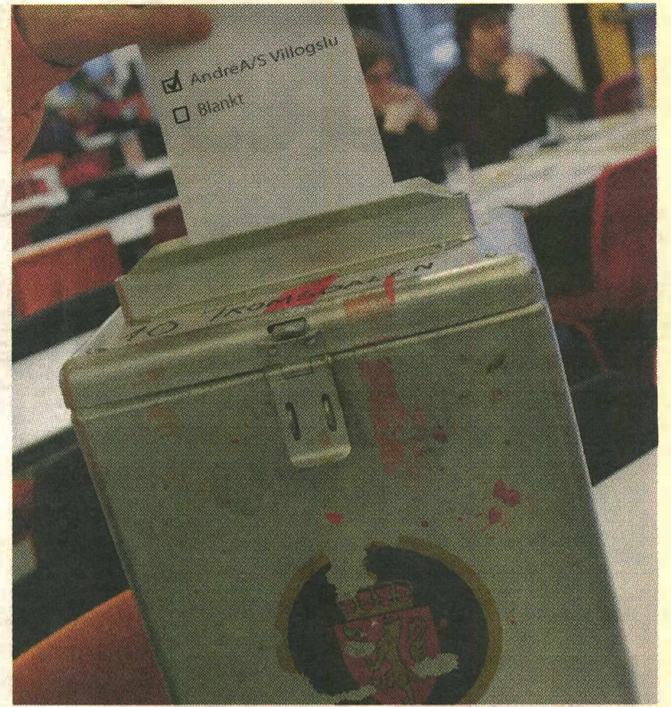
Utopia om tyve år

ENDELIG NÆRMER DEN ulidelig spennende valgkampen seg slutten: om bare to dager blir det klart hvorvidt Korporat Kliss eller Sosialistisk Anlagte Akademikere vinnervalget. Medenrekordhøy oppslutning på minst 15%, blir det en jevn kamp, men Studentstyreleder AndreA/S Villogslu beroliger bekymrede næringslivsinteresser.

– Vi holder kontinuerlig oppsikt med valgsidene, og om SAA virker å vinne, har vi hundre nyregistrerte studenter som kan trå til og sørge for at vi ender opp med riktig resultat.

Utopia om tretti år

VALGET ER AVLYST da det nye Studentstyret skal velges av Universitetets sponsorer. I tillegg ventes Utopia å måtte legge inn årene etter denne utgaven, da en kritisk sak om at StatåiHubro skal ta over miljøforskningen har satt sinnene i kok og ført til at all støtte tilbakekalles. Vi sees i undergrunnen!

LIVET PÅ CAMPUS, AV INGBORG HENRIKSEN

MENS VI VENTER PÅ NORD-NORGEBANEN

ONSDAG 22. APRIL

Valg 2009

Valget av nytt studentparlament er over. Den som ikke har valgt nå, den må stå.
Internett, 14.00

Blow-Up

Film fra 1966, signert Michelangelo Antonioni.
Verdensteatret, 19.00

TORS DAG 23. APRIL

Withnail and I
Slackerfilm fra 1987
Verdensteatret, 18.00

Postgirobygget

Bohemene kommer med sine 23 tommer.
Driv, 22.00

FREDAG 24. APRIL

Møteplass kultur

Et åpent forum for alle kulturaktører i Tromsø. En møteplass for å samle og dele byens ideer og kompetanse, med debatter

og foredrag.

Kulturhuset (Lillescenen), 16.00

Strand-a-felt-a-sound

Rootsreggae, bergsprengende dub og høyeksplosiv danochall.
Verdensteatret, 22.00

Rockfest på Blårock

I dag spiller Bad County Officials, Pirate Love, The Maharajas og Ghetto Ways.
Blårock, 21.00

LØRDAG 25. APRIL

Circus Maximus
Samfunnets store årsfest går av stabelen. VGBB spiller!
Teorifagskantina, 19.00

Trusø Live

Trusø fanzine har release for sitt tredje nummer og byr på storslagen fest med stumfilmkonsert, performance, sound-collage, konserter, og dj's!
Kurant, 20.00

Hovedøen Social Club

Kubansk salsa på norsk.
Kulturhuset, 20.00

Rockfest på Blårock

I dag spiller Hipbone Slim & The Kneetremblers, The Kneejerk Reactions, The Barbwires og The Cheaters
Blårock, 21.00

Hip Hop-fest

DJ Strikkly og 2Tette spiller. Liveopptreden av Artistical Announcément.
Driv, 22.00

TIRSDAG 28. APRIL

Blodbryllup

Avgangsklassen ved skuespillerlinjen på Høgskolen i Nord-Trøndelag presenterer vold og poesi i klassisk konflikt.
Hålogaland Teater, 19.00

ONSDAG 29. APRIL

Hvem er redd for Virginia Wolf?
Amerikansk klassiker, også fra 1966.
Verdensteatret, 19.00

TORS DAG 30. APRIL

JazzNatt

Barentsjazz og Tromsø Jazzklubb feirer Kulturhusets 25-årsdag.
Kulturhuset, 19.00

FREDAG 1. MAI

Pistol & Bart

En aldri så liten vårfeiring.
Perez, 23.00

LØRDAG 2. MAI

Mysterious Skin

Amerikansk film fra 2004 om to unge gutter som takler et overgrep i barndommen på hver sin måte.
Verdensteatret, 15.00

DripP

Tromsøband som spiller en blanding av indierock og jazz.
Circa, 22.00

$$F = \frac{G \cdot m_1 \cdot m_2}{r^2}$$

$$m = 1 \frac{\text{kg} \cdot \text{m}}{\text{s}^2}$$

a

b

$$\vec{F}_{\text{res}} = m \vec{a}$$

Jo mer utdannelse du tar, desto større tyngde får du

Satser du på en mastergrad i stedet for en bachelor, investerer du smart i din egen fremtid. Ikke bare får du flere valgmuligheter når du skal ut å finne deg en jobb, men du får også høyere lønn. Masterstudenter er attraktive for næringslivet fordi en master gir den kompetansen de trenger.

Tekna er organisasjonen for deg som planlegger en master innen teknisk-naturvitenskapelige fag. Som studentmedlem i Tekna får du et viktig nettverk, gratis forsikring og hjelp til fremtidig jobbsøking.

Tekna har over 50 000 medlemmer, og av dem er 8 000 studenter. Meld deg inn du også på www.tekna.no

Tekna

www.tekna.no